

Τεογονία Θεογονία (Ο происхождении богов)

Ἡσίοδος

Перевод на новогреческий язык.: Μτφρ: Σταύρος Γκιρυκένης. 2001

Гесиод

Перевод на русский язык с древнегреческого языка: пер. Вересаев В.В.

Для составления использовались сайты:

<http://skazanie.info/hesiod-teogonia>

<http://ancientrome.ru/antlittr/t.htm?a=1425407001#130>

http://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/library/browse.html?text_id=2&page=1

<p>01 Από τις Ελικωνιάδες Μούσες το τραγούδι ας αρχίσουμε, που του Ελικώνα το βουνό κατέχουν, το μεγάλο και πανίερο, κι από την κρήνη γύρω τη μενεξεδιά με πόδια απαλά χορεύουν και το βωμό του παντοδύναμου του γιου του Κρόνου.</p> <p>* * * * *</p> <p>Κι αφού το τρυφερό τους σώμα λούσουν στην πηγή του Περμησσοῦ ἢ του Αλόγου ἢ του πανίερου Ολμειοῦ, στήνουν χορούς στο πιο ψηλό σημείο του Ελικώνα, ωραίους, θελκτικούς, ζωηρά κινώντας με τα πόδια τους.</p>	<p>01С Муз, геликонских богинь, мы песню свою начинаем. 02 На Геликоне они обитают высоком, священном. 03 Нежной ногою ступая, обходят они в хороводе 04 Жертвенник Зевса-царя и фиалково-темный источник...</p> <p>* * * * *</p> <p>Нежное тело свое искупавши в теченьях Пермесса, Иль в роднике Иппокрене, иль в водах священных Ольмея, На геликонской вершине они хоровод заводили, Дивный для глаза, прелестный, и ноги их в пляске мелькали.</p>
---	---

<p>Αποδώ πέρα ορμούνε με πολύ ομίχλη καλυμμένες</p> <p>10και προχωρούνε μες στη νύχτα κι αφήνουνε περικαλλή φωνή,</p> <p>το Δία υμνώντας που βαστά αιγίδα και τη σεβάσμια Ήρα,</p> <p>την Αργίτισσα, που πάνω σε πέδιλα χρυσά πατά,</p> <p>και του αιγιδοφόρου Δία την κόρη, την Αθηνά την αστραλόματη,</p> <p>τον Φοίβο Απόλλωνα, την Άρτεμη που χύνει βέλη,</p> <p>τον Ποσειδώνα που τη γη κυκλώνει και σείει,</p> <p>τη σεβαστή τη Θέμιδα, την Αφροδίτη με το γοργό το βλέμμα,</p> <p>τη χρυσοστέφανη Ήβη, την ωραία Διώνη,</p> <p>τη Λητώ και τον Ιαπετό, το δολοπλόκο Κρόνο,</p> <p>την Αυγή, το μέγα Ήλιο και τη λαμπρή Σελήνη,</p> <p>20τη Γαία, τον Ωκεανό το μέγα και τη μαύρη Νύχτα</p> <p>και των υπόλοιπων αθάνατων θεών το ιερό το γένος των αιώνιων.</p> <p>Αυτές δίδαξαν κάποτε στον Ησίοδο το ωραίο τραγούδι,</p> <p>καθώς τ' αρνιά του ποιμάινε απ' τον πανίερο Ελικώνα κάτω.</p> <p>Τούτα τα λόγια πρώτα απ' όλα μού είπανε οι θεές,</p> <p>οι Ολυμπιάδες Μούσες, κόρες του Δία που βαστά αιγίδα:</p> <p>«Ποιμένες της υπαίθρου, κακές ντροπές, στομάχια σκέτα,</p>	<p>Снявшись оттуда, туманом одевшись густым, непроглядным,</p> <p>10 Ночью они приходили и пели чудесные песни,</p> <p>Славя эгидодержавца Кронида с владычицей Герой,</p> <p>Города Аргоса мощной царицею златообутой,</p> <p>Зевса великую дочь, синеокою деву Афины,</p> <p>И Аполлона-царя с Артемидою стрелолубивой,</p> <p>И земледержца, земных колебателя недр Посейдона,</p> <p>И Афродиту с ресницами гнутыми, также Фемиду,</p> <p>Златовенчанную Гебу-богиню с прекрасной Дионой,</p> <p>С ними - Лето, Иапета и хитроразумного Крона,</p> <p>Эос-Зарю и великого Гелия с светлой Селеной,</p> <p>20 Гею-мать с Океаном великим и черною Ночью,</p> <p>Также и все остальное священное племя бессмертных.</p> <p>Песням прекрасным своим обучили они Гесиода</p> <p>В те времена, как овец под священным он пас Геликоном.</p> <p>Прежде всего обратились ко мне со словами такими</p> <p>Дщери великого Зевса-царя, олимпийские Музы:</p> <p>"Эй, пастухи полевые,- несчастные, брюхо сплошное!</p>
---	--

<p>γνωρίζουμε να λέμε ψέματα πολλά, με την πραγματικότητα όμοια,</p> <p>μα ξέρουμε, σαν θέλουμε, να ψάλλουμε κι αλήθειες».</p> <p>Έτσι είπαν του μεγάλου Δία οι κόρες με τον τέλειο λόγο</p> <p>30 και μου 'δωσαν σκήπτρο, κόβοντας δάφνης πολύβλαστης κλωνί,</p> <p>θαυμάσιο. Θεόπνευστη φωνή φύσηξαν μέσα μου,</p> <p>για να υμνώ όσα στο μέλλον θα συμβούν κι όσα στο παρελθόν γινήκανε.</p> <p>Και με προέτρεψαν να υμνώ των μακαρίων θεών το γένος των αιώνιων</p> <p>κι αυτές τις ίδιες πρώτα κι ύστατα πάντοτε να ψάλλω.</p> <p>Μα τί το όφελος να λέω αυτά για τη βαλανιδιά ή για την πέτρα;</p> <p>Ε! συ, από τις Μούσες αρχή ας κάνουμε, που υμνούν</p> <p>και τέρπουν του Δία, του πατέρα, το μέγα νου μέσα στον Όλυμπο,</p> <p>και για τα τωρινά, τα μέλλοντα, τα περασμένα λεν,</p> <p>με μια φωνή μιλώντας. Ρέει ακάματα η φωνή αυτών</p> <p>40 γλυκιά απ' το στόμα. Γελούν τα δώματα του Δία,</p> <p>του πατέρα, του βαρύβροντου, καθώς σκορπά λεπτή σαν κρίνο</p> <p>η φωνή των θεαινών, και ηχεί η κορφή του χιονισμένου Ολύμπου</p> <p>και των αθάνατων τα δώματα. Κι αυτές αθάνατη αφήνουνε φωνή</p> <p>και πρώτα των σεβαστών θεών το γένος υμνούν με το τραγούδι τους,</p>	<p>Много умеем мы лжи рассказать за чистейшую правду.</p> <p>Если, однако, хотим, то и правду рассказывать можем!"</p> <p>Так мне сказали в рассказах искусные дочери Зевса.</p> <p>30 Вырезав посох чудесный из пышнозеленого лавра,</p> <p>Мне его дали, и дар мне божественных песен вдохнули,</p> <p>Чтоб воспевал я в тех песнях, что было и что еще будет.</p> <p>Племя блаженных богов величать мне они приказали,</p> <p>Прежде ж и после всего - их самих воспевать непрестанно.,</p> <p>Впрочем, ну, как я могу говорить о скале или дубе?</p> <p>С Муз песнопенье свое начинаем, которые пеньем</p> <p>Радуют разум великий отцу своему на Олимпе,</p> <p>Все излагая подробно, что было, что есть и что будет,</p> <p>Хором согласно звучащим. Без устали сладкие звуки</p> <p>40 Льют их уста. И смеются палаты родителя - Зевса</p> <p>Тяжкогремящего, лишь зазвучат в них лилейные песни</p> <p>Славных богинь. И ответно звучат им жилища блаженных</p> <p>И олимпийские главы. Богини же гласом бессмертным</p> <p>Прежде всего воспевают достойное почестей племя</p>
---	---

<p>απ' την αρχή, αυτό που γέννησε η Γη κι ο Ουρανός ο ευρύς,</p> <p>μα κι όσους θεούς, χορηγούς των αγαθών, από αυτούς γεννήθηκαν.</p> <p>Ύστερα πάλι υμνούν το Δία, θεών κι ανθρώπων τον πατέρα,</p> <p>[καθώς αρχίζουν, μα κι όταν τελειώνουν το τραγούδι τους οι θεές,]</p> <p>πόσο καλύτερος είναι απ' τους θεούς και μέγιστος στη δύναμή του.</p> <p>50 Ύστερα πάλι των ανθρώπων τη γενιά υμνούν μα και των δυνατών Γιγάντων</p> <p>και τέρπουνε του Δία το νου μέσα στον Ολυμπο,</p> <p>οι Ολυμπιάδες Μούσες, του αιγιδοφόρου Δία οι κόρες.</p> <p>Αυτές η Μνημοσύνη, που διαφεντεύει του Ελευθήρα τα υψώματα,</p> <p>σαν έσμιξε με το γιο του Κρόνου, τον πατέρα, στην Πιερία γέννησε</p> <p>λησμονιά απ' τις συμφορές κι ανάπαυση απ' τις έγνοιες.</p> <p>Εννιά μαζί της νύχτες έσμιγε ο συνετός ο Δίας,</p> <p>μακριά από τους αθανάτους, στην ιερή ανεβαίνοντας την κλίνη της.</p> <p>Μα όταν συμπληρώθηκε ο καιρός κι έκαναν κύκλο οι εποχές</p> <p>με των μηνών το σβήσιμο, και μέρες συμπληρώθηκαν πολλές,</p> <p>60 γέννησε αυτή κόρες εννιά, ομόνοες, που μες στα στήθια τους</p> <p>τις νοιάζει το τραγούδι, κι έχουνε ζέγνοιαστη ψυχή</p> <p>λίγο πιο κάτω απ' την ακρότατη κορφή του χιονισμένου Ολύμπου.</p>	<p>Тех из богов, что Землей рождены от широкого Неба,</p> <p>И благодавцев-богов, что от этих богов народились.</p> <p>Зевса вторым после них, отца и бессмертных и смертных,</p> <p>В самом начале и в самом конце воспевают богини,-</p> <p>Сколь превосходнее всех он богов и могучее силой.</p> <p>50 Племя затем воспевая людей и могучих Гигантов,</p> <p>Радуют разум великий отцу своему на Олимпе</p> <p>Дщери великого Зевса-царя, олимпийские Музы.</p> <p>Семя во чрево приняв от Кронида-отца, в Пиерии</p> <p>Их родила Мнемосина, царица высот Елевфера,</p> <p>Чтоб улетали заботы и беды душа забывала.</p> <p>Девять ночей сопрягался с богинею Зевс-промыслитель,</p> <p>К ней вдалеке от богов восходя на священное ложе.</p> <p>После ж того как исполнился год, времена обернулись,</p> <p>Месяцы круг совершили и дней унеслося немало,</p> <p>60 Единомысленных девять она дочерей народила,</p> <p>С рвущейся к песням душой, с беззаботным и радостным духом,</p> <p>Близ высочайшей вершины одетого снегом Олимпа.</p>
---	---

<p>Κι έχουνε χοροστάσι εκεί λαμπρό και δώματα ωραία</p> <p>και δίπλα τους οι Χάριτες κι ο Ίμερος σπίτι έχουν</p> <p>στις ευωχίες μέσα. Και τραγουδούν, φωνή απ' το στόμα αφήνουνε</p> <p>εράσματα, και υμνούν των αθανάτων όλων τις συνήθειες</p> <p>και τ' αγαθά τα ήθη, ευφρόσυνη βγάζοντας φωνή.</p> <p>Τότε πορεύθηκαν στον Όλυμπο με το τραγούδι τους το αθάνατο</p> <p>κι αγαλλιάζανε με την ωραία τους φωνή. Κι αντιλαλούσε με τον ύμνο τους ολόγυρα</p> <p>70η μαύρη γη κι εράσμιος χτύπος απ' τα πόδια τους σηκώνονταν,</p> <p>καθώς πορεύονταν προς τον πατέρα τους. Εκείνος είναι βασιλιάς στον ουρανό,</p> <p>γιατί κατέχει ο ίδιος τη βροντή και τον πυρώδη κεραυνό,</p> <p>αφού τον Κρόνο, τον πατέρα του, νίκησε στη δύναμη. Κι όλους ωραία</p> <p>τους νόμους διευθέτησε για τους αθανάτους κι όρισε πρόνοια.</p> <p>Αυτά οι Μούσες έψελναν που στα Ολύμπια κατοικούνε δώματα,</p> <p>οι εννέα κόρες που γεννήθηκαν απ' το μεγάλο Δία,</p> <p>η Κλειώ, η Ευτέρπη, η Θάλεια, η Μελπομένη,</p> <p>η Τερψιχόρη, η Ερατώ, η Ουρανία, η Πολύμνια,</p> <p>κι η Καλλιόπη: αυτή η εξοχότατη απ' όλες είναι.</p> <p>80 Γιατί αυτή τους σεβαστούς τους βασιλιάδες συνοδεύει.</p>	<p>Светлые там хороводы у них и прекрасные домы.</p> <p>Рядом жилища имеют Хариты и Гимер- Желанье,</p> <p>В празднествах жизнь проводя. Голосами прелестными Музы</p> <p>Песни поют о законах, которые всем управляют,</p> <p>Добрые нравы богов голосами прелестными славят.</p> <p>Песнью бессмертной своєю и голосом тешась прекрасным,</p> <p>Музы к Олимпу пошли. И далеко звучали их гимны,</p> <p>70 Милый их топот по черной земле раздавался в то время,</p> <p>Как возвращались богини к родителю. В небе царит он,</p> <p>Громом владеющий страшным и молнией огненно-жгучей,</p> <p>Силою верх одержавший над Кроном- отцом. Меж богами</p> <p>Все хорошо поделил он и каждому почестъ назначил.</p> <p>Это вот пели в дворцах олимпийских живущие Музы,</p> <p>Девять богинь, дочерей многославного Зевса-владыки,-</p> <p>Девы Клио и Евтерпа, и Талия, и Мельпомена,</p> <p>И Эрато с Терпсихорой, Полимния и Урания,</p> <p>И Καλλιόπα,- меж всеми другими она выдается:</p> <p>80 Шествует следом она за царями, достоинными чести.</p>
--	---

<p>Όποιον απ' τους θεόθρεφτους τους βασιλείς προσέξουν σαν γεννιέται</p> <p>και τον τιμήσουνε του Δία του μεγάλου οι κόρες,</p> <p>γλυκιά δροσιά τού χύνουνε στη γλώσσα του επάνω</p> <p>και ρέουνε μειλίχια τα λόγια του απ' το στόμα. Κι όλος ο κόσμος</p> <p>στρέφει το βλέμμα του σ' αυτόν και κρίνει τις διαφορές</p> <p>με δίκαιη κρίση. Αυτός σαν αγορεύει αλάθητα</p> <p>γοργά κι επισταμένα καταπαύει ακόμη και φιλονικία μεγάλη:</p> <p>γι' αυτό υπάρχουνε οι βασιλείς οι εχέφρονες, για να προσφέρουνε</p> <p>στην αγορά με ευκολία στον κόσμο που αδικείται εκδίκηση,</p> <p>90αφού τον κατευνάσουν με λόγια μαλακά.</p> <p>Αυτός στη σύναξη σαν έρχεται τον εξευμενίζουν σαν θεό</p> <p>με σεβασμό μειλίχιο κι ανάμεσα στους μαζεμένους διαπρέπει.</p> <p>Τέτοιο το ιερό δώρο των Μουσών για τους ανθρώπους είναι.</p> <p>Γιατί απ' τις Μούσες κι απ' τον Απόλλωνα που μακριά τοξεύει</p> <p>γίνονται οι τραγουδιστές και οι κιθαριστές πάνω στη γη,</p> <p>από το Δία όμως οι βασιλιάδες. Μακάριος αυτός που αγαπούν οι Μούσες.</p> <p>Γλυκιά απ' το στόμα του κυλά η φωνή.</p> <p>Ακόμη κι αν κανείς έχει ένα πένθος στην ψυχή που τώρα δα πληγώθηκε</p>	<p>Если кого отличить пожелают Кронидовы дщери,</p> <p>Если увидят, что родом от Зевсом вскормленных царей он,-</p> <p>То орошают счастливцу язык многосладкой росой.</p> <p>Речи приятные с уст его льются тогда. И народы</p> <p>Все на такого глядят, как в суде он выносит решенья,</p> <p>С строгой согласные правдой. Разумным, решительным словом</p> <p>Даже великую ссору тотчас прекратить он умеет.</p> <p>Ибо затем и разумны цари, чтобы всем пострадавшим,</p> <p>Если к суду обратятся они, без труда возмещенье</p> <p>90 Полное дать, убеждая обидчиков мягкой речью.</p> <p>Благоговейно его, словно бога, приветствуют люди.</p> <p>Как на собрание пойдет он: меж всеми он там выдается.</p> <p>Вот сей божественный дар, что приносится Музами людям.</p> <p>Ибо от Муз и метателя стрел, Аполлона- владыки,</p> <p>Все на земле и певцы происходят и лирики-мужи.</p> <p>Все же цари от Кронида. Блажен человек, если Музы</p> <p>Любят его: как приятен из уст его льющийся голос!</p> <p>Если нежданное горе внезапно душой овладеет,</p>
---	---

<p>και με θλιμμένη την καρδιά μαραίνεται, μόλις ο αοιδός,</p> <p>100ο υπηρέτης των Μουσών, τη δόξα των παλιών υμνήσει ανθρώπων</p> <p>και τους μακάριους που τον Όλυμπο κατέχουνε θεούς,</p> <p>αμέσως εκείνος λησμονεί τις θλίψεις του κι ούτε καθόλου τις έγνοιες του</p> <p>θυμάται. Γοργά τον μεταβάλλουνε των θεαινών τα δώρα.</p> <p>Του Δία τέκνα χαίρετε και θελκτικό τραγούδι δώστε.</p> <p>Το ιερό υμνείτε των αθανάτων γένος των αιώνιων</p> <p>που από τη Γη γεννήθηκαν κι από τον Ουρανό που `ναι γεμάτος άστρα,</p> <p>από τη ζοφερή τη Νύχτα, κι όσους μεγάλωσε ο αλμυρός ο Πόντος.</p> <p>Πέστε πώς έγιναν στην αρχή οι θεοί και η γη</p> <p>και οι ποταμοί κι ο πόντος ο απέραντος που ορμάει με το κύμα,</p> <p>110τ' άστρα που λάμπουν κι ο πλατύς ο ουρανός επάνω.</p> <p>[Κι όσοι απ' αυτούς θεοί, των αγαθών οι χορηγοί, γεννήθηκαν.]</p> <p>Και πώς μοιράστηκαν τα πλούτη τους και τ' αξιώματα χωρίσανε.</p> <p>Αλλά και πώς πήραν στην αρχή τον Όλυμπο με τα πολλά φάραγγα.</p> <p>Αυτά πέστε μου Μούσες που κατοικείτε τα Ολύμπια δώματα,</p> <p>απ' την αρχή, και πέστε ποιό απ' αυτά έγινε πρώτο.</p> <p>Στ' αλήθεια πρώτα-πρώτα το Χάος έγινε. Κι ύστερα</p>	<p>Если кто сохнет, печалью терзаясь, то стоит ему лишь</p> <p>100 Песню услышать служителя Муз, песнопевца, о славных</p> <p>Подвигах древних людей, о блаженных богах олимпийских,</p> <p>И забывает он тотчас о горе своем; о заботах</p> <p>Больше не помнит: совсем он от дара богинь изменился.</p> <p>Радуйтесь, дочери Зевса, даруйте прелестную песню!</p> <p>Славьте священное племя богов, существующих вечно,-</p> <p>Тех, кто на свет родился от Земли и от звездного Неба,</p> <p>Тех, кто от сумрачной Ночи, и тех, кого Море вскормило.</p> <p>Все расскажите,- как боги, как наша земля зародилась,</p> <p>Как беспредельное море явилось шумное, реки,</p> <p>110 Звезды, несущие свет, и широкое небо над нами;</p> <p>Кто из бессмертных подателей благ от чего зародился,</p> <p>Как поделили богатства и почести между собою,</p> <p>Как овладели впервые обильноложбинным Олимпом.</p> <p>С самого это начала вы все расскажите мне, Музы,</p> <p>И сообщите при этом, что прежде всего зародилось.</p> <p>Прежде всего во вселенной Хаос зародился, а следом</p>
--	--

<p>η πλατύστερνη η Γη, η σταθερή πάντοτε έδρα όλων των αθανάτων</p> <p>που την κορφή κατέχουνε του χιονισμένου Ολύμπου,</p> <p>και τα ζοφώδη Τάρταρα στο μυχό της γης με τους πλατιούς τους δρόμους.</p> <p>120 Αλλά κι ο Έρωτας που ο πιο ωραίος είναι ανάμεσα στους αθάνατους θεούς,</p> <p>αυτός που παραλύει τα μέλη και όλων των θεών κι ανθρώπων την καρδιά</p> <p>δαμάζει μες στα στήθη και τη συνετή τους θέληση.</p> <p>Κι από το Χάος έγινε το Έρεβος κι η μαύρη Νύχτα.</p> <p>Κι από τη Νύχτα πάλι έγιναν ο Αιθέρας και η Ημέρα:</p> <p>αυτούς τους γέννησε αφού συνέλαβε σμίγοντας ερωτικά με το Έρεβος.</p> <p>Και η Γη γέννησε πρώτα ίσον μ' αυτή</p> <p>τον Ουρανό που 'ναι γεμάτος άστρα, να την καλύπτει από παντού τριγύρω</p> <p>και να 'ναι έδρα των μακαρίων θεών παντοτινά ασφαλής.</p> <p>Γέννησε και τα όρη τα ψηλά, τις όλο χάρη κατοικίες των θεών</p> <p>130 Νυμφών που κατοικούνε στα βουνά τα φαραγγώδη,</p> <p>μα και το πέλαγος το άκαρπο γέννησε που ορμάει με το κύμα,</p> <p>τον Πόντο, δίχως ζευγάρωμα ευφρόσυνο. Κι έπειτα</p> <p>ξάπλωσε με τον Ουρανό και γέννησε τον Ωκεανό το βαθυδίνη</p> <p>τον Κοίο, τον Κρείο, τον Υπερίονα, τον Ιαπετό,</p>	<p>Широкогрудая Гея, всеобщий приют безопасный,</p> <p>[Вечных богов — обитателей снежных вершин олимпийских.]</p> <p>Сумрачный Тартар, в земных залегающий недрах глубоких,</p> <p>120 И, между вечными всеми богами прекраснейший,- Эрос.</p> <p>Сладкоистомный - у всех он богов и людей земнородных</p> <p>Душу в груди покоряет и всех рассужденья лишает.</p> <p>Черная Ночь и угрюмый Эреб родились из Хаоса.</p> <p>Ночь же Эфир родила и сияющий День, иль Гемеру:</p> <p>Их зачала она в чреве, с Эребом в любви сочетавшись.</p> <p>Гея же прежде всего родила себе равное ширью</p> <p>Звездное Небо, Урана, чтоб точно покрыл ее всюду</p> <p>И чтобы прочным жилищем служил для богов всеблаженных;</p> <p><Так же пологие холмы, отрадное место досуга></p> <p>130 Нимф, обитающих в чащах нагорных лесов многотонных;</p> <p>Также еще родила, ни к кому не всходивши на ложе,</p> <p>Шумное море бесплодное, Поит. А потом, разделивши</p> <p>Ложе с Ураном, на свет Океан породила глубокий,</p> <p>Коя и Крия, еще - Гипериона и Напета, Фею и Рею, Фемиду великую и</p>
--	---

<p>τη Θεία, τη Ρέα, τη Θέμιδα, τη Μνημοσύνη, τη χρυσοστέφανη τη Φοίβη και την εράσμια Τηθύ. Μαζί μ' αυτούς γεννήθηκε, πιο νέος απ' όλους, ο δολοπλόκος Κρόνος, ο πιο δεινός απ' τα παιδιά. Και το γονιό του το θαλερό εχθρεύτηκε. Γέννησε και τους Κύκλωπες, που 'χουν πανίσχυρη καρδιά, 140το Βρόντη, το Στερόπη και τον Άργη με τη δυνατή ψυχή, που δώσανε στο Δία τη βροντή και του 'φτιαξαν τον κεραυνό. Αυτοί σε όλα τ' άλλα με τους θεούς παρόμοιοι ήταν, μα ένα μονάχα μάτι στη μέση του μετώπου τους βρισκόταν. Και πήραν το φερόνυμο όνομα Κύκλωπες, γιατί στο μέτωπό τους ένα βρισκόταν μάτι κυκλικό. Και ισχύς, δύναμη και τεχνάσματα στα έργα τους υπήρχαν. Και άλλοι πάλι από τη Γη κι από τον Ουρανό γεννήθηκαν τρεις γιοι, μεγάλοι κι ισχυροί, ακατονόμαστοι, ο Κόττος, ο Βριάρεως κι ο Γύγης, τέκνα αλαζονικά. 150Από τους ώμους τους χέρια εκατό σαλεύανε, απλησίαστοι, και στον καθένα κεφαλές πενήντα φυτρώνανε απ' τους ώμους πάνω στα στιβαρά τους μέλη. Και δύναμη άπλετη και κρατερή στο μέγα</p>	<p>Мнемосину, Златовенчанную Фебу и милую видом Тефию. После их всех родился, меж детей наиболее ужасный, Крон хитроумный. Отца многомогного он ненавидел. Также Киклопов с душою надменною Гея родила,- 140 Счетом троих, а по имени - Бронта, Стеропа и Арга. Молнию сделали Зевсу-Крониду и гром они дали. Были во всем остальном на богов они прочих похожи, Но лишь единственный глаз в середине лица находился: Вот потому-то они и звались "Круглоглазы", "Киклопы", Что на лице по единому круглому глазу имели. А для работы была у них сила, и мощь, и сноровка. Также другие еще родилися у Геи с Ураном Трое огромных и мощных сынов, несказанно ужасных,- Котт, Бриарей крепкодушный и Гиес - надменные чада. 150 Целою сотней чудовищных рук размахивал каждый Около плеч многомогных, меж плеч же у тех великанов По пятьдесят поднималось голов из туловищ крепких. Силой они неподступной и ростом</p>
--	---

<p>ανάστημά τους.</p> <p>Όσοι γεννήθηκαν από τη Γη κι από τον Ουρανό,</p> <p>τα φοβερότερα παιδιά, ήτανε στο γονιό τους μισητοί</p> <p>απαρχής. Και μόλις γεννιόταν ο καθένας τους,</p> <p>ευθύς όλους τους έκρυβε στις Γης τα σπλάχνα και δεν τους άφηνε</p> <p>ν' ανέβουνε στο φως. Κι ευχαριστιότανε ο Ουρανός</p> <p>με το κακό του έργο. Και μέσα της στέναζε στενεμένη</p> <p>160η πελώρια Γη και δόλιο τέχνασμα κακό στοχάστηκε.</p> <p>Γέννησε αμέσως το γένος του γκρίζου αδάμαντα</p> <p>και μέγα δρεπάνι έφτιαξε κι έδωσε οδηγίες στα παιδιά της.</p> <p>Τους είπε θάρρος δίνοντας, θλιμμένη στην καρδιά της:</p> <p>«Παιδιά δικά μου και μοχθηρού πατέρα, αν θέλετε</p> <p>υπακούστε με. Την ύβρη την κακή μπορούμε να εκδικηθούμε</p> <p>του πατέρα σας. Αφού πρώτος αυτός έργα απρεπή βουλεύτηκε.»</p> <p>Έτσι είπε. Και όλους δέος τούς κυρίευσε, κανένας τους</p> <p>δε μίλησε. Παίρνοντας θάρρος ο δολοπλόκος μέγας Κρόνος</p> <p>ευθύς στη φρόνιμη μητέρα του απάντησε μ' αυτά τα λόγια:</p> <p>170«Μητέρα, εγώ αν αναλάμβανα θα τέλειωνα αυτό το έργο,</p> <p>αφού τον ακατονόμαστο πατέρα μου δεν</p>	<p>большим обладали.</p> <p>Дети, рожденные Геей-Землею и Небом-Ураном,</p> <p>Были ужасны и стали отцу своему ненавистны</p> <p>С первого взгляда. Едва лишь на свет кто из них появился,</p> <p>Каждого в недрах Земли немедленно прятал родитель,</p> <p>Не выпуская на свет, и злодейством своим наслаждался.</p> <p>С полной утробой тяжело стонала Земля-великанша.</p> <p>160 Злое пришло ей на ум и коварно-искусное дело.</p> <p>Тотчас породу создавши седого железа, огромный</p> <p>Сделала серп и его показала возлюбленным детям</p> <p>И, возбуждая в них смелость, сказала с печальной душою:</p> <p>"Дети мои и отца нечестивого! Если хотите</p> <p>Быть мне послушными, сможем отцу мы воздать за злодейство</p> <p>Вашему: ибо он первый ужасные вещи замыслил".</p> <p>Так говорила. Но, страхом объятые, дети молчали.</p> <p>И ни один не ответил. Великий же Крон хитроумный,</p> <p>Смелости полный, немедля отвечивал матери милой:</p> <p>170 "Мать! С величайшей охотой за дело такое возьмусь я.</p> <p>Мало меня огорчает отца злоимянного</p>
---	--

<p>υπολογίζω.</p> <p>Γιατί νωρίτερα αυτός έργα απρεπή βουλεύτηκε.»</p> <p>Έτσι είπε. Και χάρηκε πολύ η πελώρια Γη μες στην καρδιά της.</p> <p>Τον έβαλε να κάθεται σ' ενέδρα κρύβοντάς τον και του 'βαλε</p> <p>στο χέρι του το κοφτερόδοντο δρεπάνι κι όλο το δόλιο σχέδιο του δίδαξε.</p> <p>Ήρθε και έφερε τη νύχτα ο Ουρανός ο μέγας και γύρω απ' τη Γη</p> <p>απλώθηκε ποθώντας έρωτα και σ' όλα τα μέρη της</p> <p>τεντώθηκε. Κι ο γιος του απ' την ενέδρα τ' αριστερό του χέρι</p> <p>άπλωσε και με το δεξιό του άδραξε το πελώριο δρεπάνι,</p> <p>180το μακρύ, το κοφτερό, κι ορμητικά τα αιδοία του πατέρα του</p> <p>τα θέρισε και πάλι τα 'ριξε να πέσουν προς τα πίσω.</p> <p>Κι εκείνα ανώφελα απ' το χέρι του δεν έφυγαν:</p> <p>όσες σταγόνες ματωμένες έσταξαν,</p> <p>όλες τις δέχτηκε η Γη. Κι όταν παρήλθε ο χρόνος</p> <p>τις Ερινύες γέννησε τις δυνατές και τους μεγάλους Γίγαντες,</p> <p>που έλαμπαν στα όπλα τους και δόρατα μακρά στα χέρια τους κρατούσαν,</p> <p>μα και τις Νύμφες που τις λεν Μελίες επάνω στην απέραντη γη.</p> <p>Και όπως ευθύς τα αιδοία με τον αδάμαντα απέκοψε</p> <p>και τα 'ριξε μακριά απ' τη στεριά στον</p>	<p>жребий</p> <p>Нашего. Ибо он первый ужасные вещи замыслил".</p> <p>Так он сказал. Взвеселилась душой исполинская Гея.</p> <p>В место укромное сына запрятав, дала ему в руки</p> <p>Серп острозубый и всяким коварствам его обучила.</p> <p>Ночь за собою ведя, появился Уран, и возлег он</p> <p>Около Геи, пылая любовным желаньем, и всюду</p> <p>Распространился кругом. Неожиданно левую руку</p> <p>Сын протянул из засады, а правой, схвативши огромный</p> <p>180 Серп острозубый, отсек у родителя милого быстро</p> <p>Член детородный и бросил назад его сильным размахом.</p> <p>И не бесплодно из Кроновых рук полетел он могучих:</p> <p>Сколько на землю из члена ни вылилось капель кровавых,</p> <p>Все их земля приняла. А когда обернулись годы,</p> <p>Мощных Эринний она родила и великих Гигантов</p> <p>С длинными копьями в дланях могучих, в доспехах блестящих,</p> <p>Также и нимф, что Мелиями мы на земле называем.</p> <p>Член же отца детородный, отсеченный острым железом,</p> <p><Брошен был с берега Кроном в бурливые</p>
---	---

<p>πολυτάραχο τον πόντο,</p> <p>190έτσι αυτά στο πέλαγος χρόνο πολύ πλανώνταν, κι αφρός λευκός</p> <p>ολόγυρα απ' την θάνατη τη σάρκα σηκωνόταν. Μέσα σ' αυτόν</p> <p>μεγάλωσε μια κόρη. Πρώτα τα πανίερα τα Κύθηρα πλησίασε,</p> <p>και από εκεί κατόπιν έφτασε στην Κύπρο που από γύρω τα νερά τη ζώνουν.</p> <p>Και βγήκε έξω μια σεβαστή, ωραία θεά, κι από τα λυγέρα της πόδια κάτω</p> <p>μεγάλωνε η χλόη ολόγυρα. Αφροδίτη αυτήν</p> <p>[και αφρογέννητη θεά και Κυθήρεια καλοστεφανωμένη]</p> <p>την ονομάζουν οι θεοί και οι άνθρωποι, γιατί μες στον αφρό</p> <p>μεγάλωσε. Μα και Κυθήρεια, γιατί προσέγγισε τα Κύθηρα.</p> <p>Και Κυπρογέννητη, γιατί γεννήθηκε στην Κύπρο που από γύρω τα νερά τη ζώνουν.</p> <p>200Και φιλομειδή, γιατί απ' τα αιδοία αναφάνηκε.</p> <p>Αυτήν, μόλις γεννήθηκε κι ανέβαινε προς των θεών το γένος,</p> <p>την συνόδεψε ο Έρωτας και ο ωραίος Ίμερος την ακολούθησε.</p> <p>Και τούτο το αξίωμα έχει απαρχής και τούτο το μερίδιο</p> <p>έλαχε ανάμεσα στους θεούς και τους ανθρώπους:</p> <p>παρθενικά αγκαλιάσματα, χαμόγελα, απάτες, τέρψη γλυκιά, μελίχια αγάπη.</p> <p>Και τα παιδιά του βρίζοντας Τιτάνες τα</p>	<p>воды></p> <p>190 По морю долгое время носился, и белая пена</p> <p>Взбилась вокруг от нетленного члена. И девушка в пене</p> <p>В той зародилась. Сначала подплыла к Киферам священным,</p> <p>После же этого к Кипру пристала, омытому морем.</p> <p>На берег вышла богиня прекрасная. Ступит ногою -</p> <p>Травы под стройной ногой вырастают. Ее Афродитой,</p> <p>"Пенорожденной", еще "Кифереей" прекрасновенчанной</p> <p>Боги и люди зовут, потому что родилась из пены.</p> <p>А Кифереей зовут потому, что к Киферам пристала,</p> <p>"Кипророжденной", - что в Кипре, омытом волнами, родилась.</p> <p>200<<Членолюбивой» — за то, что из члена мужского возникла.></p> <p>К племени вечных блаженных отправилась тотчас богиня.</p> <p>Эрос сопровождал деве, и следовал Гимер прекрасный.</p> <p>С самого было начала дано ей в удел и владенье</p> <p>Между земными людьми и богами бессмертными вот что:</p> <p>Девичий шепот любовный, улыбки, и смех, и обманы,</p> <p>Сладкая нега любви и пьянящая радость объятий.</p> <p>Детям, на свет порожденным Землею,</p>
--	---

<p>ονόμαζε</p> <p>ο πατέρας τους, ο μέγας Ουρανός, που τα γέννησε ο ίδιος.</p> <p>Γιατί ισχυριζόταν πως τα χέρια τους τα άπλωσαν στην ασέβεια, να κάνουν</p> <p>210αμαρτία μεγάλη, και πως θα υπάρξει στο μέλλον πληρωμή γι' αυτήν.</p> <p>Κι η Νύχτα γέννησε το στυγερό το Μόρο και τη μαύρη Κήρα</p> <p>και το Θάνατο, γέννησε και τον Ύπνο, γέννησε και το γένος των Ονειρών.</p> <p>Ύστερα πάλι γέννησε το Μώμο και την οδυνηρή Αθλιότητα,</p> <p>δίχως να κοιμηθεί με κάποιον από τους θεούς η ερεβώδης Νύχτα,</p> <p>και τις Εσπερίδες που φυλάν τα μήλα τα ωραία, τα χρυσά,</p> <p>στην άκρη του ξακουστού Ωκεανού, και τα δέντρα που δίνουν τον καρπό.</p> <p>Γέννησε και τις Μοίρες και τις Κήρες που τιμωρούνε ανελέητα,</p> <p>[την Κλωθώ, τη Λάχεση και την Άτροπο,</p> <p>που δίνουν στους θνητούς όταν γεννιούνται το καλό και το κακό,]</p> <p>220που διώκουνε τις παραβάσεις ανθρώπων και θεών</p> <p>κι ούτε ποτέ τους παύουν τη δεινή οργή οι θεές,</p> <p>προτού τιμωρία κακή αποδώσουνε σ' εκείνον που έσφαλλε.</p> <p>Γέννησε και τη Νέμεση, συμφορά για τους θνητούς ανθρώπους,</p> <p>η ολέθρια Νύχτα. Έπειτα την Απάτη γέννησε και τη Φιλότητα,</p> <p>τα καταραμένα Γηρατεία, γέννησε και την</p>	<p>название Титанов</p> <p>Дал в поношение отец их, великий Уран-повелитель.</p> <p>Руку, сказал он, простерли они к нечестивому делу</p> <p>210 И совершили злодейство, и будет им кара за это.</p> <p>Ночь родила еще Мора ужасного с черною Керой.</p> <p>Смерть родила она также, и Сон, и толпу Сновидений.</p> <p>Мома потом родила и Печаль, источник страданий,</p> <p><Мрачная Ночь, ни к кому из богов не всходивши на ложе,></p> <p>И Гесперид,- золотые, прекрасные яблоки холят</p> <p>За океаном они на деревьях, плоды приносящих.</p> <p>Мойр родила она также и Кер беспощадно казнящих.</p> <p>[Мойры - Клофо именуются, Лахесис, Атропос. Людям</p> <p>Определяют они при рождение несчастье и счастье.</p> <p>220 Тяжко карают они и мужей и богов за проступки,</p> <p>И никогда не бывает, чтоб тяжкий их гнев прекратился</p> <p>Раньше, чем полностью всякий виновный отплату получит.</p> <p>Также еще Немезиду, грозу для людей земнородных,</p> <p>Страшная Ночь родила, а за нею - Обман, Сладострастье,</p> <p>Старость, несущую беды, Эриду с могучей</p>
--	---

<p>Έριδα με τη δυνατή καρδιά.</p> <p>Και η στυγερή η Έριδα γέννησε τον οδυνηρό τον Πόνο,</p> <p>τη Λήθη, το Λιμό και τα γεμάτα δάκρυα Άλγη,</p> <p>τις Μάχες, τους Πολέμους, τους Φόνους, τις Αντροφονίες,</p> <p>τις Φιλονικίες, τα Ψεύδη, τα Λόγια, τις Αντιλογίες,</p> <p>230την Ανομία και την Άτη, που φίλες μεταξύ τους είναι,</p> <p>τον Όρκο, που απ' όλα πιο πολύ τους ανθρώπους που ζουν πάνω στη γη</p> <p>τους βλάπτει, όταν τυχόν κανείς εκούσια ορκιστεί ψεύτικο όρκο.</p> <p>Το Νηρέα τον αψευδή, τον ειλικρινή, γέννησε ο Πόντος</p> <p>γεροντότερο απ' όλα τα παιδιά του. Γέροντα όμως τον καλούν,</p> <p>γιατί 'ναι αλάθευτος και μαλακός και δεν ξεχνάει τους νόμους,</p> <p>μα τους δίκαιους και ήπιους στοχασμούς γνωρίζει.</p> <p>Έπειτα πάλι το μέγα Θαύμαντα και τον αντρείο Φόρκη γέννησε,</p> <p>σμίγοντας με τη Γη, και την Κητώ με τα ωραία μάγουλα</p> <p>και την Ευρυβίη που 'χει στα στήθη της καρδιά από αδάμαντα.</p> <p>240Κι απ' το Νηρέα και την καλλίκομη Δωρίδα,</p> <p>την κόρη του Ωκεανού, του τέλειου ποταμού,</p> <p>γεννήθηκαν κορίτσια θεϊκά αναρίθμητα στον πόντο μέσα τον ατρύγητο,</p> <p>η Πρωθώ, η Ευκράντη, η Σαώ, η Αμφιτρίτη,</p>	<p>душою.</p> <p>Грозной Эридою Труд порожден утомительный, также</p> <p>Голод, Забвенье и Скорби, точащие слезы у смертных,</p> <p>Схватки жестокие, Битвы, Убийства, мужей Избиенья,</p> <p>Полные ложью слова, Словопренья, Судебные Тяжбы,</p> <p>230 И Ослепленье души с Беззаконьем, родные друг другу,</p> <p>И, наиболее горя несущий мужам земнородным,</p> <p>Орк, наказующий тех, кто солжет добровольно при клятве.</p> <p>Понт же Нерея родил, ненавистника лжи, правдолюбца,</p> <p>Старшего между детьми. Повсеместно зовется он старцем,</p> <p>Ибо душою всегда откровенен, беззлобен, о правде</p> <p>Не забывает, но сведущ в благих, справедливых советах.</p> <p>Вслед же за этим Тавманта великого с Форкием храбрым</p> <p>Понту Земля родила, и прекраснolanитную Кето,</p> <p>И Еврибию, имевшую в сердце железную душу.</p> <p>240 Многожеланные дети богинь родились у Нерея</p> <p>В темной морской глубине от Дориды прекрасноволосой,</p> <p>Дочери милой отца-Океана, реки совершенной.</p> <p>Дети, рожденные ею: Плото, Сао и</p>
--	--

<p>η Ευδώρη, η Θέτις, η Γαλήνη, η Γλαύκη,</p> <p>η Κυμοθόη, η γοργή Σπειώ κι η θελκτική Θαλίη,</p> <p>η Πασιθέη, η Ερατώ και η Ευνίκη με τα χέρια τα ροδαλά,</p> <p>η Μελίτη η γεμάτη χάρη, η Ευλιμένη, η Αγαυή,</p> <p>η Δωτώ, η Πρωτώ, η Φέρουσα, η Δυναμένη,</p> <p>η Νησαίη, η Ακταίη, η Πρωτομέδεια,</p> <p>250η Δωρίς, η Πανόπη, η εύμορφη Γαλάτεια,</p> <p>η Ιπποθόη η θελκτική και η Ιππονόη με τα χέρια τα ροδαλά,</p> <p>η Κυμοδόκη που μες στο σκοτεινό τον πόντο τα κύματα</p> <p>και τις πνοές των μανιασμένων των ανέμων εύκολα ηρεμεί</p> <p>μαζί με την Κυματολήγη και την Αμφιτρίτη που ωραίους αστραγάλους έχει,</p> <p>η Κυμώ, η Ηιόνη και η ομορφοστέφανη Αλμιήδη,</p> <p>η Γλαυκονόμη που αγαπά να μειδιά και η Ποντοπόρεια,</p> <p>η Λειαγόρη, η Ευαγόρη, η Λαομέδεια,</p> <p>η Πουλυνόη, η Αυτονόη, η Λυσιάνασσα,</p> <p>η Ευάρνη εράσμια στο παράστημα και στη μορφή απεγάδιαστη,</p> <p>260η Ψαμάθη γεμάτη χάρη στο κορμί, η θεϊκή Μενίππη,</p> <p>η Νησώ, η Ευλόμπη, η Θεμιστώ, η Прονόη,</p> <p>η Νημερτής που απ' τον αθάνατο πατέρα της ο</p>	<p>Евкранта,</p> <p>И Амфитрита с Евдорой, Фетида, Галена и Главка,</p> <p>Дальше - Спейо, Кимофоя, и Фоя с прелестной Галией,</p> <p>И Эрато с Пасифеей и розоворукой Евниккой,</p> <p>Дева Мелита, приятная всем, Евлимена, Агава,</p> <p>Также Дото и Прото, и Феруса, и Динамина,</p> <p>Дальше - Несся с Актеей и Протомедея с Доридой,</p> <p>250 Также Панопейя и Галатея, прелестная видом,</p> <p>И Гиппофоя, и розоворукая с ней Гиппоноя,</p> <p>И Кимодока, которая волны на море туманном</p> <p>И дуновения ветров губительных с Киматолегой</p> <p>И с Амфитритой прекраснородыжной легко укрощает.</p> <p>Дальше - Кимо, Эиона, в прекрасном венке Галимеда,</p> <p>И Главконома улыбкалюбивая, Понтопорья,</p> <p>И Леагора, еще Евагора и Лаомедея,</p> <p>И Пулиноя, а с ней Автоноя и Лиспанасса,</p> <p>Ликом прелестная и безупречная видом Еварна,</p> <p>260 Милая телом Псамата с божественной девой Мениппой,</p> <p>Также Несо и Евпомпа, еще Фемисто и Пронья,</p> <p>И, наконец, Немертея с правдивой</p>
--	--

<p>νους της έχει πάρει.</p> <p>Αυτές γεννήθηκαν από τον άωμο Νηρέα</p> <p>κόρες πενήντα που ξέρουν άψογες δουλειές να κάνουν.</p> <p>Κι ο Θαύμας την κόρη του Ωκεανού με το βαθύ το ρεύμα</p> <p>πήρε γυναίκα του, την Ηλέκτρα. Κι εκείνη γέννησε τη γοργή την Ίριδα</p> <p>και τις Άρπυιες με την ωραία κόμη, την Ωκυπέτη και την Αελλώ,</p> <p>που τρέχουν ίσα με των ανέμων τις πνοές και τα πουλιά</p> <p>χάρη στις γοργές φτερούγες τους. Γιατί ψηλά πάνω απ' τη γη ορμούνε.</p> <p>270 Στο Φόρκη πάλι η Κητώ τις γριές του γέννησε με τα ωραία μάγουλα,</p> <p>εκ γενετής μ' άσπρα μαλλιά, που Γραιές τις καλούνε</p> <p>οι θεοί οι αθάνατοι και οι άνθρωποι που χάμω σέρνονται,</p> <p>την Πεμφρηδώ την ομορφόπεπλη και την κροκόπεπλη Ενυώ.</p> <p>Και τις Γοργόνες γέννησε που κατοικούν στην άκρη του ξακουστού Ωκεανού,</p> <p>στις εσχατιές, κοντά στη νύχτα, όπου και οι Εσπερίδες μένουν οι γλυκύφωνες,</p> <p>τη Σθεννώ, την Ευρυάλη και τη Μέδουσα που έπαθε συμφορά ολέθρια.</p> <p>Γιατί αυτή ήταν θνητή, ενώ οι άλλες δυο αγέραστες κι αθάνατες.</p> <p>Μ' αυτήν κοιμήθηκε ο Μαυρομάλλης</p> <p>σε μαλακό λιβάδι και μες στα άνθη τα εαρινά.</p> <p>280 Κι όταν της έκοψε απ' το λαιμό την</p>	<p>отцовской душою.</p> <p>Вот эти девы, числом пятьдесят, в беспорочных работах</p> <p>Многоискусные, что рождены беспорочным Нереем.</p> <p>Дочь Океана глубокотекущего, деву Электру</p> <p>Взял себе в жены Тавмант. Родила она мужу Ириду</p> <p>Быструю и Аэлло с Окипетою, Гарпий кудрявых.</p> <p>Как дуновение ветра, как птицы, на крыльях проворных</p> <p>Носятся Гарпии эти, паря высоко над землею.</p> <p>270 Граий прекрасноланитных от Форкия Кето родила.</p> <p>Прямо седыми они родились. Потому и зовут их</p> <p>Граями боги и люди. Их двое,- одета в изыщный</p> <p>Пеплос одна, Пемфредо, Энио же, другая,- в шафранный.</p> <p>Также Горгон родила, что за славным живут Океаном</p> <p>Рядом с жилищем певиц Гесперид, близ конечных пределов</p> <p>Ночи: Сфенно, Евриалу, знакомую с горем Медузу.</p> <p>Смертной Медуза была. Но бессмертны, бесстаростны были</p> <p>Обе другие. Сопрягся с Медузою той Черновласый</p> <p>На многотравном лугу, средь весенних цветов благовонных.</p> <p>280 После того как Медузу могучий Персей</p>
---	---

<p>κεφαλή ο Περσέας,</p> <p>ξεπήδησε ο μέγας Χρυσάωρ κι ο Πήγασος το άλογο.</p> <p>Κι εκείνος πήρε αυτό το όνομα, γιατί στου Ωκεανού γεννήθηκε</p> <p>πλάι τις πηγές, κι ο άλλος γιατί χρυσό σπαθί στα χέρια του κρατούσε.</p> <p>Κι ο Πήγασος πέταξε κι άφησε πίσω του τη γη, μητέρα των ποιμνίων,</p> <p>και στους αθανάτους έφτασε. Και κατοικεί στου Δία τα δώματα</p> <p>την αστραπή και τη βροντή για το συνετό το Δία κουβαλώντας.</p> <p>Και ο Χρυσάωρ γέννησε το Γηρυόνη τον τρικέφαλο,</p> <p>σμίγοντας με την Καλλιρόη, κόρη του ξακουστού Ωκεανού.</p> <p>Αυτόν τον φόνευσε ο δυνατός ο Ηρακλής</p> <p>290πλάι στα βόδια τα στριφτόποδα, στην Ερύθεια που τη ζώνουν τα νερά,</p> <p>τη μέρα εκείνη που τα βόδια οδήγησε τα πλατυμέτωπα</p> <p>στην Τίρυνθα την ιερή, αφού διάβηκε του Ωκεανού το πέρασμα</p> <p>και σκότωσε τον Όρθο και το βουκόλο Ευρυτίωνα,</p> <p>στη σκοτεινή του κατοικία στην άκρη του ξακουστού Ωκεανού.</p> <p>Κι εκείνη άλλο γέννησε τέρας απροσμάχητο, που διόλου</p> <p>στους θνητούς ανθρώπους και στους αθάνατους θεούς δεν έμοιαζε,</p> <p>σε βαθουλή σπηλιά, τη θεϊκή γενναιόψυχη Έχιδνα,</p> <p>μισή νύμφη με ωραία μάγουλα, με μάτια</p>	<p>обезглавил,</p> <p>Конь появился Пегас из нее и Хрисаор великий.</p> <p>Имя Пегас - оттого, что рожден у ключей океанских,</p> <p>Имя Хрисаор - затем, что с мечом золотым он родился.</p> <p>Землю, кормилицу стад, покинул Пегас и вознесся</p> <p>К вечным богам. Обитает теперь он в палатах у Зевса.</p> <p>И Громовержцу всеумудрому молнию с громом приносит.</p> <p>Этот Хрисаор родил трехголового Герионея,</p> <p>Соединившись в любви с Каллироею Океанидой.</p> <p>Герионея того умертвила Гераклова сила</p> <p>290 Возле ленивых коров на омытой водой Ерифее.</p> <p>В тот же направился день к Тиринфу священному с этим</p> <p>Стадом коровьим Геракл, через броды пройдя Океана,</p> <p>Орфа убивши и стража коровьего Евритиона</p> <p>За Океаном великим и славным, в обители мрачной.</p> <p>Кето ж в пещере большой разрешилась чудовищем новым,</p> <p>Ни на людей, ни на вечноживущих богов не похожим,-</p> <p>Неодолимой Ехидной, божественной, с духом могучим,</p> <p>Наполовину - прекрасной с лица,</p>
--	---

<p>ζωηρά, και μισή πελώριο φίδι, δεινό και μέγα, 300πλουμιστό, ωμοφάγο, στις πανιέρης γης τα βάθη. Έχει εκεί σπηλιά κάτω απ' τον κοίλο βράχο, μακριά απ' τους αθάνατους θεούς και τους θνητούς ανθρώπους, όπου της δώσανε οι θεοί να κατοικεί δώματα μεγαλόπρεπα. Ενώ η άλλη, η ολέθρια Έχιδνα, κρατιόταν στους Αρίμους κάτω απ' τη γη, νύμφη αθάνατη κι αγέραστη για όλες της τις μέρες. Λένε πως έσμιξε μ' αυτήν ερωτικά ο Τυφώνας, ο δεινός, ο υβριστής και άνομος, με την κόρη που `χει ζωηρά τα μάτια. Κι εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε παιδιά γενναιώψυχα. Τον Όρθο πρώτα γέννησε σκυλί του Γηρυόνη. 310Έπειτα πάλι γέννησε, τον ανίκητο, τον ακατονόμαστο, τον ωμοφάγο Κέρβερο, το σκύλο του Άδη τον χαλκόφωνο, πεννητακέφαλο, ανήλεο και δυνατό. Τρίτη την Ύδρα πάλι γέννησε που μόνο το κακό γνωρίζει, τη Λερναία, που την ανέθρεψε η Ήρα, η θεά με τα λευκά τα μπράτσα, άπληστα οργισμένη με το δυνατό Ηρακλή. Αυτήν ο γιος του Δία ο Ηρακλής τη θανάτωσε</p>	<p>быстроглазою нимфой, Наполовину - чудовищным змеем, большим, кровожадным, 300 В недрах священной земли залегающим, пестрым и страшным. Есть у нея там пещера внизу глубоко под скалою, И от бессмертных богов, и от смертных людей в отдаленье: В славном жилище ей там обитать предназначили боги. Так-то, не зная ни смерти, ни старости, нимфа Ехидна, Гибель несущая, жизнь под землей проводила в Аримах. Как говорят, с быстроглазою девою той сочетался В жарких объятиях гордый и страшный Тифон беззаконный. И зачала от него, и детей родила крепкодушных. Для Гериона сперва родила она Орфа-собаку; 310 Вслед же за ней - несказанного Цербера, страшного видом, Медноголового адова пса, кровожадного зверя, Нагло-бесстыдного, злого, с пятьюдесятью головами. Третьей потом родила она злую Лернейскую Гидру. Эту вскормила сама белорукая Гера-богиня, Неукротимою злобой пылавшая к силе Геракла. Гибельной медью, однако, ту Гидру сразил</p>
---	--

<p>με το χαλκό τον ανελέητο, από το σόι του Αμφιτρύωνα, μαζί με τον Ιόλαο, το φίλο του Άρη, χάρη στις συμβουλές της Αθηνάς που το στρατό οδηγάει. Κι εκείνη γέννησε τη Χίμαιρα που πνέει φωτιά ακατάβλητη, 320 δεινή, μεγάλη, γοργόποδη και δυνατή. Τρία ήταν τα κεφάλια της: ένα λιονταριού με μάτια αστραφτερά, ένα κατσίκας κι ένα φιδιού, δράκοντα δυνατού. [Από μπροστά ήταν λέων, από πίσω φίδι, στη μέση γίδα, και ξεφυσούσε δύναμη φοβερή φωτιάς που καίει.] Αυτήν ο Πήγασος τη σκότωσε κι ο έξοχος Βελλεροφόντης. Κι εκείνη γέννησε την ολέθρια Σφίγγα, για τους Καδμείους όλεθρο, με τον Όρθο σμίγοντας, και το λιοντάρι της Νεμέας, που η Ήρα το ανέθρεψε, η ένδοξη του Δία η σύζυγος, και το εγκατέστησε στις Νεμέας τα υψώματα, για τους ανθρώπους βλάβη. 330 Έμεινε αυτό εκεί και τα γένη των ανθρώπων έφθειρε, στον Τρητό της Νεμέας και στον Αλέσαντα κυριαρχώντας. Μα αυτό το δάμασε η δύναμη του ισχυρού Ηρακλή. Και η Κητώ, γέννησε τελευταίο, αφού με το Φόρκη έσμιξε ερωτικά, φίδι δεινό που στις γης της σκοτεινής τα βάθη,</p>	<p>сын Кронида, Амфитрионова отрасль Геракл, с Иолаем могучим, Руководимый советом добычницы мудрой Афины. Также еще разрешилась она изрыгающей пламя, 320 Мощной, большой, быстроногой Химерой с тремя головами: Первою - огненноокого льва, ужасного видом, Козьей - другою, а третьей - могучего змея- дракона. Спереди лев, позади же дракон, а коза в середине; Яркое, жгучее пламя все пасти ее извергали. Беллерофонт благородный с Пегасом ее умертили. Грозного Сфинкса еще родила она в гибель кадмейцам, Также Немейского льва, в любви сочетавшихся с Орфом. Лев этот, Герой вскормленный, супругою славною Зевса, Людам на горе в Немейских полях поселен был богиней. 330 Там обитал он и племя людей пожирал земнородных, Царствуя в области всей Апесанта, Немей и Трета. Но укротила его многомогущая сила Геракла. Форкию младшего сына родила владычица Кето,- Страшного змея: глубоко в земле залегая и</p>
---	---

<p>στα μακρινά τα πέρατα, τα ολόχρυσα φυλάγει μήλα.</p> <p>Αυτή η γενιά απ' την Κητώ κι από το Φόρκη είναι.</p> <p>Και η Τηθύς γέννησε στον Ωκεανό τους στροβιλώδεις ποταμούς,</p> <p>το Νείλο, τον Αλφειό και τον Ηριδανό το βαθυδίνη,</p> <p>το Στρυμόνα, το Μαϊάνδρο και τον Ίστρο με τα ωραία ρείθρα,</p> <p>340το Φάση, το Ρήσο και τον Αχελώο τον αργυροδίνη,</p> <p>το Νέσσο, το Ροδίο, τον Αλιάκμονα και τον Επτάπορο,</p> <p>το Γρανικό, τον Αίσηπο, το θεϊκό Σιμόεντα,</p> <p>τον Πηνειό, τον Έρμο και τον Κάικο με το ωραίο ρεύμα,</p> <p>το μέγα Σαγγάριο, το Λάδωνα και τον Παρθένιο,</p> <p>τον Εύηνο, τον Αλδήσκο και το θείο Σκάμανδρο.</p> <p>Γέννησε και των Νυμφών το ιερό γένος, που πάνω στη γη</p> <p>ωριμάζουνε τους άντρες μαζί με τον Απόλλωνα το βασιλιά</p> <p>και με τους ποταμούς. Αυτόν τον κλήρο από το Δία έχουν,</p> <p>η Πειθώ, η Αδμήτη, η Ιάνθη, η Ηλέκτρα,</p> <p>350η Δωρίδα, η Πρυμνώ, η Ουρανία η θεόμορφη,</p> <p>η Ιπλώ, η Κλυμένη, η Ρόδεια, η Καλλιρόη,</p> <p>η Ζευξώ, η Κλυτίη, η Ιδυία, η Πασιθή,</p>	<p>свившись</p> <p>В кольца огромные, яблоки он сторожит золотые.</p> <p>Это - потомство, рожденное на свет от Форкия с Кето.</p> <p>От Океана ж с Тетфией пошли быстротечные дети,</p> <p>Реки Нил и Алфей с Эриданом глубокопучинным,</p> <p>Также Стримон и Меандр с прекраснострующим Истром,</p> <p>340 Фазис и Рее, Ахелой серебристопучинный и быстрый,</p> <p>Несс, Галиакмон, а следом за ними Гептапор и Родий,</p> <p>Граник-река с Симоентом, потоком божественным, Эсеп,</p> <p>Реки Герм и Пеней и прекраснострующийся Каик,</p> <p>И Сангарийский великий поток, и Парфений, и Ладон,</p> <p>Быстрый Эвен и Ардеск с рекою священной Скамандром.</p> <p>Также и племя священное дев народила Тетфия.</p> <p>Вместе с царем Аполлоном и с Реками мальчиков юных</p> <p>Пестуют девы,- такой от Кронида им жребий достался.</p> <p>Те Океановы дщери: Адмета, Пейто и Электра,</p> <p>350 Янфа, Дорида, Примно и Уρανия с видом богини,</p> <p>Также Гиппо и Климена, Родеия и Каллироя,</p> <p>Дальше - Зейксо и Клития, Идийя и с ней</p>
--	--

<p>η Πληξιάυρη, η Γαλαξιάυρη και η εράσμια Διώνη,</p> <p>η Μηλόβοση, η Θοή, η εύμορφη Πολυδώρη,</p> <p>η Κερκίς εράσμια στο παράστημα, η βοΐδομάτα η Πλουτώ,</p> <p>η Περσηίς, η Ιάνειρα, η Ακάστη, η Ξάνθη,</p> <p>η θελκτική Πετραίη, η Μενεσθώ, η Ευρώπη,</p> <p>η Μήτις, η Ευρυνόμη, η Τελεστώ η κροκόπεπλη,</p> <p>η Χρυσήις, η Ασία, η ποθητή η Καλυψώ,</p> <p>360η Ευδώρη, η Τύχη, η Αμφιρώ, η Ωκυρόη</p> <p>και η Στύγα που η πλέον έξοχη απ' όλες είναι.</p> <p>Αυτές του Ωκεανού και της Τηθύος γεννήθηκαν</p> <p>οι πιο παλιές οι κόρες. Γιατί πολλές ακόμη υπάρχουν άλλες:</p> <p>τρεις φορές χίλιες είναι οι Ωκεανίδες με τα λυγερά τα πόδια,</p> <p>που διάσπαρτες παντού τη γη και τα βάθη της θάλασσας</p> <p>εξίσου διατρέχουν, κορίτσια θεϊκά λαμπρά.</p> <p>Μα κι άλλοι τόσοι υπάρχουν ποταμοί που ρέουν βουερά,</p> <p>γιοι του Ωκεανού, που η σεβαστή Τηθύς τούς γέννησε.</p> <p>Όλων τα ονόματα δύσκολο είναι άνθρωπος θνητός να πει,</p> <p>370μα τα γνωρίζουν χώρια εκείνοι που</p>	<p>Пасифоя,</p> <p>И Галаксавра с Плексаврой, и милая сердцу Диона,</p> <p>Фоя, Мелобозис и Подидора, прекрасная видом,</p> <p>И Керкеида с прелестным лицом, волоокая Плутто,</p> <p>Также еще Персеида, Янира, Акаста и Ксанфа,</p> <p>Милая дева Петрея, за ней - Менесфо и Европа,</p> <p>Полная чар Калипсо, Телесто в одеянии желтом,</p> <p>Азия, с ней Хрисеида, потом Евринома и Метис.</p> <p>360 Тиха, Евдора, и с ними еще -Амфиρο, Окироя,</p> <p>Стикс, наконец: выдается она между всеми другими.</p> <p>Это - лишь самые старшие дочери, что народились</p> <p>От Океана с Тефией. Но есть и других еще много.</p> <p>Ибо всего их три тысячи, Океанид стройноногих.</p> <p>Всюду рассеявшись, землю они обегают, а также</p> <p>Бездны глубокие моря, богинь знаменитые дети.</p> <p>Столько же есть на земле и бурливо текущих потоков,</p> <p>Также рожденных Тефией,- шумливых сынов Океана.</p> <p>Всех имена их назвать никому из людей не под силу.</p> <p>370 Знает название потока лишь тот, кто</p>
---	---

<p>ολόγυρά τους κατοικούν.</p> <p>Κι η Θεία τον Ήλιο το μεγάλο γέννησε και τη λαμπρή Σελήνη</p> <p>και την Ηώ που δίνει φως σε όλους όσους κατοικούν πάνω στη γη</p> <p>και στους αθάνατους θεούς που τον πλατύ τον ουρανό κατέχουν.</p> <p>Τους γέννησε αφού υποτάχθηκε στον έρωτα του Υπερίωνα.</p> <p>Και η Ευρυβίη γέννησε σμίγοντας με τον Κρείο ερωτικά</p> <p>τον Αστραίο και το μεγάλο Πάλλαντα, των θεαινών η θεά,</p> <p>και τον Πέρση που ξεχώριζε στη γνώση απ' όλους.</p> <p>Και στον Αστραίο γέννησε η Ηώ τους γενναιόψυχους ανέμους,</p> <p>το Ζέφυρο που φέρνει ξαστεριά και το γοργόδρομο Βοριά</p> <p>380και το Νοτιά, αφού η θεά με το θεό ερωτικά κοιμήθηκε.</p> <p>Μετά απ' αυτούς η Ηριγένεια γέννησε τ' άστρο τον Αυγερινό</p> <p>και τα λαμπρά αστέρια που 'χει στεφάνι ο ουρανός.</p> <p>Και η Στύγα, του Ωκεανού η κόρη, έσμιξε με τον Πάλλαντα</p> <p>και γέννησε μες στο σπίτι της το Ζήλο και τη Νίκη που ωραίους αστραγάλους έχει,</p> <p>το Κράτος και τη Βία, παιδιά περίφημα.</p> <p>Σπίτι γι' αυτούς μακριά απ' το Δία δεν υπάρχει, ούτε κάθισμα,</p> <p>ούτε και δρόμος που ο θεός να μην τους οδηγή,</p> <p>μα κάθονται πάντα πλάι στο Δία το</p>	<p>вблизи обитает.</p> <p>Фейя - великого Гелия с яркой Селеной и с Эос,</p> <p>Льющею сладостный свет равно для людей земнородных</p> <p>И для бессмертных богов, обитающих в небе широком,</p> <p>С Гиперионом в любви сочетавшись, на свет породила.</p> <p>С Крием в любви сочетавшись, богиня богинь Еврибия</p> <p>На свет родила Астрея великого, также Палланта</p> <p>И между всеми другими отличного хитростью Перса.</p> <p>Эос-богиня к Астрею взошла на любовное ложе,</p> <p>И родились у нее крепкодушные ветры от бога,-</p> <p>380 Быстролетящий Борей, и Нот, и Зефир белопенный.</p> <p>Также звезду Зареносца и сонмы венчающих небо</p> <p>Ярких звезд родила спозаранку рожденная Эос.</p> <p>Стикс, Океанова дочь, в любви сочетавшись с Паллантом,</p> <p>Зависть в дворце родила и прекраснородную Нике.</p> <p>Силу и Мощь родила она также, детей знаменитых.</p> <p>Нет у них дома отдельно от Зевса, пристанища нету,</p> <p>Нет и пути, по которому шли бы не следом за богом;</p> <p>Но неотступно при Зевсе живут они</p>
---	---

<p>βαρύβροντο.</p> <p>Αφού έτσι αποφάσισε η Στύγα, η άφθαρτη η Ωκεανίδα,</p> <p>390τη μέρα εκείνη που ο Ολύμπιος αστραπορίχτης</p> <p>όλους τους αθανάτους κάλεσε θεούς στον υψηλό τον Όλυμπο.</p> <p>Κι είπε πως όποιος από τους θεούς μαζί του τους Τιτάνες θα πολέμαγε,</p> <p>αυτός δε θα 'χανε τα προνόμιά του, πως ο καθένας θα 'χει τις τιμές</p> <p>που 'χε και πριν μες στους αθάνατους θεούς.</p> <p>Εκείνον πάλι που χωρίς τιμή, χωρίς προνόμια, απ' τον Κρόνο ήταν,</p> <p>είπε πως θα του έδινε μερίδιο στις τιμές και τα προνόμια καθώς του αρμόζει.</p> <p>Και πρώτη η Στύγα η άφθαρτη ανέβηκε στον Όλυμπο</p> <p>μαζί με τα παιδιά της, με του πατέρα της τη συμβουλή.</p> <p>Κι αυτήν ο Δίας την τίμησε και δώρα περισσά της έδωσε.</p> <p>400Γιατί την ίδια όρισε να είναι των θεών ο μέγας όρκος</p> <p>και τα παιδιά της για όλους τους καιρούς συγκάτοικοί του να 'ναι.</p> <p>Κι ο Δίας όπως τα υποσχέθηκε, έτσι και σ' όλους ακριβώς τα εκπλήρωσε</p> <p>πέρα ως πέρα. Κι ο ίδιος μέγας είναι κυρίαρχος και βασιλιάς.</p> <p>Η Φοίβη πάλι στον Κοίου το πολυέραστο κρεβάτι ανέβηκε.</p> <p>Κι έπειτα έμεινε έγκυος η θεά με του θεού τον έρωτα</p> <p>και γέννησε τη Λητώ την κυανόπεπλη, πάντα</p>	<p>тяжкогремящем.</p> <p>Так это сделала Стикс, нерушимая Океанида,</p> <p>390 В день тот, когда на великий Олимп небожителей вечных</p> <p>Созвал к себе молневержец Кронид, олимпийский владыка,</p> <p>И объявил им, что тот, кто пойдет вместе с ним на Титанов,</p> <p>Почестей прежних не будет лишен и удел сохранит свой,</p> <p>Коим дотолле владел меж богов, бесконечно живущих.</p> <p>Если же кто не имел ни удела, ни чести при Кроне,</p> <p>Тот и удел и почет подобающий ныне получит.</p> <p>Первой тогда нерушимая Стикс на Олимп поспешила</p> <p>Вместе с двумя сыновьями, совету отца повинуюсь.</p> <p>Щедро за это ее одарил и почтил Громовержец:</p> <p>400 Ей предназначил он быть величайшею клятвой бессмертных,</p> <p>А сыновьям приказал навсегда у него поселиться.</p> <p>Также и данные всем остальным обещанья сдержал он,</p> <p>Сам же с великою властью и силой царит над вселенной.</p> <p>Феба же к Кою вступила на многожеланное ложе</p> <p>И, восприявши во чрево,- богиня в объятиях бога,-</p> <p>Черноодежной Лето разрешилася, милою</p>
--	--

<p>μειλίχια, ήπια στους ανθρώπους και τους αθάνατους θεούς, μειλίχια εξαρχής, την πιο ευμενή μέσα στον Ολυμπο. Γέννησε και την Αστερή με το καλό το όνομα, που ο Πέρσης κάποτε 410την έφερε στο μέγα δώμα του, για να την πουν γυναίκα του αγαπημένη. Κι εκείνη μένοντας έγκυος γέννησε την Εκάτη που ο Δίας, του Κρόνου ο γιος, πάνω απ' όλους τίμησε. Δώρα τής έδωσε λαμπρά: να 'χει μερίδιο απ' τη γη μα κι απ' το πέλαγος το ατρύγητο. Όμως αυτή κι από τον έναστρο ουρανό μερίδιο έλαχε τιμής και την τιμούν οι αθάνατοι θεοί απ' όλους περισσότερο. Γιατί και τώρα, όταν κανείς απ' τους ανθρώπους που ζουν πάνω στη γη κάνει θυσίες καλές κατά τα έθιμα και προσπαθεί τους θεούς να εξευμενίσει, την Εκάτη επικαλείται. Τιμή πολλή πανεύκολα ακολουθεί αυτόν που πρόθυμα η θεά τις προσευχές του δέχεται. 420Και ευτυχία τού δίνει, αφού τη δύναμη αυτήν την έχει. 421Γιατί απ' όσους γέννησε ο Ουρανός κι η Γη 422κι αξίωμα έλαχαν, απ' όλους τούτους έχει μερίδιο στον κλήρο τους. 423Κι ούτε ο γιος του Κρόνου σε τίποτα την πίεσε, ούτε και της αφείρεσε 424όσα της λάχανε μες στους Τιτάνες, τους</p>	<p>вечно, Милою искони, самую кроткой на целом Олимпе, Благостной к вечноживущим богам и благостной к людям. Благоименную также она родила Астерию,- Ввел ее некогда Перс во дворец свой, назвавши супругой. Эта, зачавши, родила Гекату,- ее перед всеми Зевс отличил Громовержец и славный удел даровал ей: Править судьбою земли и бесплодно-пустынного моря. Был ей и звездным Ураном почетный удел предоставлен, Более всех почитают ее и бессмертные боги. Ибо и ныне, когда кто-нибудь из людей земнородных, Жертвы свои принося по закону, о милости молит, То призывает Гекату: большую он честь получает Очень легко, раз молитва его принята благосклонно. 420 Шлет и богатство богиня ему: велика ее сила. 421Долю имеет Геката во всяком почетном уделе 422Тех, кто от Геи-Земли родился и от Неба-Урана, 423 Не причинил ей насилья Кронид и не отнял обратно, 424Что от Титанов, от прежних богов,</p>
---	---

<p>προγενέστερους θεούς,</p> <p>425μα τα κατέχει αυτή όπως η μοιρασιά απαρχής πρωτόγινε.</p> <p>426Κι ούτ' επειδή μοναχοκόρη ήταν έλαχε η θεά προνόμια και τιμή</p> <p>427κατώτερη στη γη, τον ουρανό, τη θάλασσα,</p> <p>428μα έλαχε πολύ ακόμη περισσότερα, γιατί την τιμάει ο Δίας.</p> <p>429Κι όποιοι θελήσει, πολύ του παραστέκει και τον ωφελεί.</p> <p>434 Στις δίκες κάθεται πλάι στους σεβαστούς τους βασιλείς.</p> <p>430Στις συναθροίσεις ξεχωρίζει μες στον κόσμο εκείνος που αυτή τυχόν θελήσει.</p> <p>431Κι όταν οι άντρες αρματώνονται για πόλεμο ανδροκτόνο,</p> <p>432 τότε δίνει βοήθεια η θεά σ' όποιους επιθυμεί</p> <p>433 τη νίκη πρόθυμα να δώσει και δόξα να προσφέρει.</p> <p>435 Είναι αγαθή κι όταν οι άντρες αμιλλώνται στους αγώνες:</p> <p>436 τότε η θεά και σε τούτους παραστέκει και βοηθά.</p> <p>Κι αφού κανείς νικήσει στη ρώμη και τη δύναμη, εύκολα το ωραίο βραβείο</p> <p>το κατακτά και χαίρεται και στους γονείς του δόξα δίνει.</p> <p>439 Είναι αγαθή βοηθός για τους ιππείς που θα θελήσει.</p> <p>440Και σ' εκείνους που στη γλαυκή, τη θυελλώδη θάλασσα δουλεύουν</p> <p>και στην Εκάτη και τον βαρύχτυπο προσεύχονται Εννοσίγαιο,</p> <p>εύκολα η ένδοξη η θεά άφθονη την ψαριά τούς</p>	<p>получила богиня.</p> <p>425Все сохранилось за ней, что при первом разделе на долю</p> <p>426Выпало ей из даров на земле, и на небе, и в море.</p> <p>427 Чести не меньше она, как единая дочь, получает,-</p> <p>428 Даже и больше еще: глубоко она чтима Кронидом.</p> <p>429Пользу богиня большую, кому пожелает, приносит.</p> <p>434 Возле достойных царей на суде восседает богиня.</p> <p>430 Хочет,- в народном собранье любого меж всех возвеличит.</p> <p>430 Если на мужегубительный бой снаряжаются люди,</p> <p>431 Рядом становится с теми Геката, кому пожелает</p> <p>432 Дать благосклонно победу и славою имя украсить.</p> <p>435 Очень полезна она, и когда состязаются люди:</p> <p>436 Рядом становится с ними богиня и помощь дает им.</p> <p>437 Мощью и силою кто победит - получает награду,</p> <p>438 Радуюсь в сердце своем, и родителям славу приносит.</p> <p>439 Конникам также дает она помощь, когда пожелает,</p> <p>440 Также и тем, кто, среди синих, губительных волн промышляя,</p> <p>Станет молиться Гекате и шумному Энносигею.</p> <p>Очень легко на охоте дает она много</p>
--	--

<p>δίνει, μα κι εύκολα, εάν το θέλει στην καρδιά της, την αφαιρεί, κι ας φαίνεται εμπρός τους.</p> <p>Κι είναι αγαθή, μαζί με τον Ερμή, στις στάνες τα ποίμνια να πληθαίνει.</p> <p>Και τα κοπάδια των βοδιών και τις πλατιές αγέλες των γιδιών</p> <p>και των πυκνόμαλλων αρνιών τα ποίμνια, αν στην καρδιά το θέλει,</p> <p>πλήθος τα κάνει από λίγα κι από πολλά τα λιγοστεύει.</p> <p>Έτσι, αν και μοναχοκόρη είναι της μητέρας της,</p> <p>μέσα στους αθανάτους έχει τιμηθεί με όλα τα προνόμια.</p> <p>450Κι ο γιος του Κρόνου την όρισε τροφό των νέων, όσων μετά απ' αυτήν</p> <p>είδανε με τα μάτια τους το φως της Αυγής που τα πάντα βλέπει.</p> <p>Έτσι εξαρχής τροφός των νέων ήταν κι ήταν αυτά τα αξιώματά της.</p> <p>Κι η Ρέα στον Κρόνο υποταγμένη γέννησε τέκνα λαμπρά,</p> <p>την Εστία, τη Δήμητρα και τη χρυσοπέδιλη Ήρα,</p> <p>το δυνατό τον Άδη, που κατοικεί παλάτια κάτω από τη γη</p> <p>κι έχει καρδιά ανήλεη, τον Εννοσίγαιο το βαρύχτυπο,</p> <p>το συνετό το Δία, πατέρα θεών και ανθρώπων,</p> <p>που απ' τη βροντή του τρέμει η πλατιά η γη.</p> <p>Κι αυτούς ο μέγας Κρόνος τούς κατάπινε, όπως καθέναν τους</p> <p>460από την ιερή της μάνας τους κοιλιά στα</p>	<p>добычи, Очень легко, коль захочет, покажет ее - и отнимет.</p> <p>Вместе с Гермесом на скотных дворах она множит скотину;</p> <p>Стадо ль вразброску пасущихся коз иль коров круторогих,</p> <p>Стадо ль овец густорунных, душой пожелав, она может</p> <p>Самое малое сделать великим, великое ж - малым.</p> <p>Так-то,- хотя и единая дочь у матери,- все же</p> <p>Между бессмертных богов почтена она всяческой честью.</p> <p>450 Вверил ей Зевс попеченье о детях, которые узрят</p> <p>После богини Гекаты восход многовидящей Эос.</p> <p>Искони юность хранит она. Вот все уделы богини.</p> <p>Рея, поятая Кроном, детей родила ему светлых,-</p> <p>Деву-Гестию, Деметру и златообутую Геру,</p> <p>Славного мощью Аида, который живет под землею,</p> <p>Жалости в сердце не зная, и шумного Энносигея,</p> <p>И промыслителя Зевса, отца и бессмертных и смертных,</p> <p>Громы которого в трепет приводят широкую землю.</p> <p>Каждого Крон пожирал, лишь к нему попадал на колени</p> <p>460 Новорожденный младенец из матери</p>
--	---

<p>γόνατα κατέβαινε, αυτό στο νου του έχοντας, πώς απ' τους γόνους τ' Ουρανού τους ένδοξους</p> <p>άλλος κανείς βασιλικό αξίωμα ανάμεσα στους αθανάτους να μην έχει.</p> <p>Γιατί έμαθε από τη Γη κι από τον έναστρο Ουρανό</p> <p>πως ήταν πεπρωμένο του να νικηθεί από παιδί δικό του,</p> <p>—κι ας ήταν κρατερός— με του μεγάλου Δία το θέλημα.</p> <p>Γι' αυτό ο Κρόνος τυφλά δεν παραφύλαγε, αλλά караδοκούσε</p> <p>και τα τέκνα του κατάπινε. Και πένθος δίχως λησμονιά κυρίευε τη Ρέα.</p> <p>Μα όταν έμελλε το Δία, θεών κι ανθρώπων τον πατέρα, να γεννήσει,</p> <p>τότε τους ακριβούς ικέτευε γονείς της,</p> <p>470τη Γη και τον γεμάτο άστρα Ουρανό,</p> <p>να καταστρώσουνε μαζί της κάποιο σχέδιο, πώς να περάσει απαρατήρητη</p> <p>σαν θα γεννά το γιο της, και πώς να ξεπληρώσει ο Κρόνος τις ερινύες</p> <p>του πατέρα της και των παιδιών της που ο μέγας δολοπλόκος τα κατάπινε.</p> <p>Κι αυτοί στη θυγατέρα τους έδιναν μεγάλη προσοχή και πείθονταν,</p> <p>και της εξήγησαν όσα να γίνουν ήταν πεπρωμένο</p> <p>σε σχέση με τον βασιλιά τον Κρόνο και το γιο του με τη γενναία την ψυχή.</p> <p>Τη στείλανε στη Λύκτο, στην πλούσια της Κρήτης χώρα,</p> <p>όταν το τελευταίο απ' τα παιδιά της να</p>	<p>чрева святого: Сильно боялся он, как бы из славных потомков Урана</p> <p>Царская власть над богами другому кому не досталась.</p> <p>Знал он от Геи-Земли и от звездного Неба-Урана,</p> <p>Что суждено ему свергнутым быть его собственным сыном,</p> <p>Как он сам ни могуч,- умышленьем великого Зевса.</p> <p>Вечно на страже, ребенка, едва только на свет являлся,</p> <p>Тотчас глотал он. А Рею брало неизбывное горе.</p> <p>Но наконец, как родить собралась она Зевса-владыку,</p> <p>Смертных отца и бессмертных, взмолилась к родителям Рея,</p> <p>470 К Гее великой, Земле, и к звездному Небу-Урану,-</p> <p>Пусть подадут ей совет рассудительный, как бы, родивши,</p> <p>Спрятать ей милого сына, чтоб мог он отметить за злодейство</p> <p>Крону-владыке, детей поглотившему, ею рожденных.</p> <p>Вняли молениям дочери возлюбленной Гея с Ураном</p> <p>И сообщили ей точно, какая судьба ожидает</p> <p>Мощного Крона-царя и его крепкодушного сына.</p> <p>В Ликтос послали ее, плодородную критскую область,</p> <p>Только лишь время родить наступило ей</p>
--	---

<p>γεννήσει έμελλε, το Δία το μεγάλο. Κι αυτόν δέχτηκε η πελώρια Γη 480στην Κρήτη να τον θρέψει την πλατιά και να τον μεγαλώσει. Και τότε φέρνοντάς τον μέσα απ' τη μαύρη νύχτα τη γοργή ήρθε στη Λύκτο πρώτα η Ρέα. Στα χέρια της τον πήρε και τον έκρυψε σε άντρο απόκρημνο, στα σπλάχνα της πανίερης γης, στο όρος Αιγαίο το δασοσκέπαστο, το δασωμένο. Κι αφού σπαργάνωσε μεγάλο λίθο τον πρόσφερε σ' εκείνον, στο μέγα άνακτα, του Ουρανού το γιο, το βασιλιά των παλαιότερων θεών. Στα χέρια του τον πήρε τότε ο Κρόνος και τον έριξε μες στην κοιλιά του, ο άθλιος, και με το νου του δεν κατάλαβε πως πίσω του 'μενε, στου λιθαριού τη θέση, δικός του γιος ανίκητος και δίχως έγνοιες 490που έμελλε γοργά να τον νικήσει με τη βία και τα χέρια του, να τον εκδιώξει από τ' αξίωμα και μέσα στους άθανάτους να βασιλέψει. Και γοργά κατόπιν η δύναμη και τα λαμπρά του βασιλιά τα μέλη μεγαλώσανε. Και σαν ο χρόνος έφτασε, παγιδευμένος απ' τις παμπόνηρες τις προτροπές της Γης, ο μέγας Κρόνος, ο δολοπλόκος, έβγαλε έξω και πάλι τα παιδιά του, από τη δύναμη και τα τεχνάσματα του παιδιού</p>	<p>младшего сына, Зевса-царя. И его восприняла Земля-великанша, 480 Чтобы на Крите широком владыку вскормить и взлелеять. Быстрою, черною ночью сначала отправилась в Дикту С новорожденным богиня и, на руки взявши младенца, Скрыла в божественных недрах земли, в недоступной пещере, На многолесной Эгейской горе, середь чащи тенистой. Камень в пеленки большой завернув, подала его Рея Мощному сыну Урана. И прежний богов повелитель В руки завернутый камень схватил и в желудок отправил. Злой нечестивец! Не ведал он в мыслях своих, что остался Сын невредимым его, в безопасности полной, что скоро 490 Верх над отцом ему взять предстояло руками и силой С трона низвергнуть и стать самому над богами владыкой. Начали быстро расти и блестящие члены, и сила Мощного Зевса-владыки. Промчались года за годами. Перехитрил он отца, предписаний послушавшись Геи: Крон хитроумный обратно, великий, извергнул потомков, Хитростью сына родного и силой его</p>
--	--

<p>του νικημένους.</p> <p>Πρώτα το λίθο ξέρασε, αφού τελευταίο τον κατάπιε.</p> <p>Αυτόν ο Δίας τον έστησε πάνω στη γη με τους πλατιούς τους δρόμους</p> <p>στην ιερότατη Πυθώ, μέσα στις κοιλάδες του Παρνασσού,</p> <p>500για να 'ναι σημάδι στο εξής, θαύμα για τους θνητούς ανθρώπους.</p> <p>Και τα αδέρφια του πατέρα του τα έλυσε απ' τα ολέθρια δεσμά τους,</p> <p>τους γιους του Ουρανού, που ο πατέρας τους τους έδεσε από την αφροσύνη του.</p> <p>Κι εκείνοι τού αναγνώρισαν τη χάρη της ευεργεσίας του</p> <p>και του 'δωσαν τη βροντή, τον κεραυνό που καίει</p> <p>και την αστραπή. Πριν η πελώρια Γη τα έκρυβε.</p> <p>Σ' αυτά στηρίζεται και κυβερνά θνητούς και αθανάτους.</p> <p>Και ο Ιαπετός την κόρη του Ωκεανού με τους ωραίους αστραγάλους</p> <p>πήρε γυναίκα του, την Κλυμένη, κι ανέβηκε μαζί της σε κοινό κρεβάτι.</p> <p>Εκείνη τον Άτλαντα το γενναιόψυχο του γέννησε παιδί,</p> <p>510γέννησε και το μεγαλοφάνταστο Μενοίτιο και τον Προμηθέα,</p> <p>τον εύστροφο με τους ποικίλους δόλους, και τον Επιμηθέα τον ασυλλόγιστο,</p> <p>που έγινε του κακού η αρχή για τους θνητούς τους σιτοφάγους.</p> <p>Αφού πρώτος αυτός υποδέχτηκε την πλασμένη από το Δία γυναίκα,</p> <p>την παρθένα. Τον υβριστή Μενοίτιο ο Δίας</p>	<p>побежденный.</p> <p>Первым извергнул он камень, который последним пожрал он.</p> <p>Зевс на широкодорожной земле этот камень поставил</p> <p>В многосвященном Пифоне, в долине под самым Парнасом,</p> <p>500 Чтобы всегда там стоял он как памятник, смертным на диво.</p> <p>Братьев своих и сестер Уранидов, которых безумно</p> <p>Вверг в заключение отец, на свободу он вывел обратно.</p> <p>Благоденья его не забыли душой благодарной</p> <p>Братья и сестры и отдали гром ему вместе с палящей</p> <p>Молнией: прежде в себе их скрывала Земля-великанша.</p> <p>Твердо на них полагаясь, людьми и богами он правит.</p> <p>Океаниду прекраснородыжную, деву Климену,</p> <p>В дом свой увел Иапет и всходил с ней на общее ложе.</p> <p>Та же ему родила крепкодушного сына Атланта,</p> <p>510 Также Менетия, славой затмившего всех, Прометея</p> <p>С хитрым, искусным умом и недалежного Эпиметея.</p> <p>С самого этого начала несчастьем явился для смертных:</p> <p>Первый от Зевса он девушку, им сотворенную, принял</p> <p>В жены. Менетия ж наглого Зевс</p>
--	---

<p>που μακριά ηχεί</p> <p>στο έρεβος ξαπέστειλε χτυπώντας τον με τον γεμάτο αιθάλη κεραυνό</p> <p>για την αλαζονεία του και την υπεροπτική του ανδρεία.</p> <p>Κι ο Άτλας τον πλατύ ουρανό βαστά με το κεφάλι και τα χέρια του τ' ακάματα</p> <p>σε κρατερή ανάγκη υποταγμένος, στα πέρατα στέκοντας της γης,</p> <p>μπροστά απ' τις Εσπερίδες τις γλυκόφωνες.</p> <p>520 Γιατί αυτόν τον κλήρο τού μοίρασε ο συνετός ο Δίας.</p> <p>Και μ' αλυσίδες έδεσε πειστικές τον Προμηθέα τον πολυμήχανο,</p> <p>μ' αφόρητα δεσμά, αφού τα πέρασε απ' τη μέση ενός κίονα,</p> <p>και μακροφτέρουγο σήκωσε εναντίον του αετό. Κι αυτός</p> <p>του 'τρωγε το αθάνατο συκώτι, μα εκείνο τη νύχτα αύξαινε</p> <p>από παντού το ίδιο, όσο τη μέρα ολόκληρη του 'τρωγε το μακροφτέρουγο πουλί.</p> <p>Κι αυτόν τον αετό ο γιος της Αλκμήνης της καλοστράγαλης ο δυνατός,</p> <p>ο Ηρακλής, τον σκότωσε και τούτη την κακιά αρρώστια απομάκρυνε</p> <p>από το γιο του Ιαπετού κι από τις στεναχώριες του τον ελευθέρωσε,</p> <p>όχι χωρίς τη θέληση του Δία που κυβερνά ψηλά,</p> <p>530 για να 'ναι η δόξα του Ηρακλή του Θηβογέννητου</p> <p>ακόμη πιο πολλή από πριν πάνω στη γη που πλήθος τρέφει ανθρώπους.</p> <p>Αυτήν σεβόμενος τιμούσε το γιο του τον</p>	<p>протяженногремящий</p> <p>В мрачный отправил Эреб, ниспровергнувши молнией дымной</p> <p>За нечестивость его и чрезмерную, страшную силу.</p> <p>Держит Атлант, принужденный к тому неизбежностью мощной,</p> <p>На голове и руках неустанных широкое небо</p> <p>514 Там, где граница земли, где певичцы живут Геспериды.</p> <p>520 Ибо такую судьбу ниспослал ему Зевс- промыслитель.</p> <p>А Прометея, на выдумки хитрого, к средней колонне</p> <p>В тяжких и крепких оковах Кронид привязал Громовержец</p> <p>И длиннокрылого выслал орла: бессмертную печень</p> <p>Он пожирал у титана, но за ночь она вырастала</p> <p>Ровно настолько же, сколько орел пожирал ее за день.</p> <p>Сыном могучим Алкмены прекраснолодыжной, Гераклом,</p> <p>Был тот орел умерщвлен, а сын Иапета избавлен</p> <p>От жесточайших страданий и тяжко- мучительной скорби,-</p> <p>Не против воли высокоцарящего Зевса- Кронида:</p> <p>530 Ибо желалось Крониду, чтоб сделалась слава Геракла</p> <p>Фиворожденного больше еще на земле, чем дотоле;</p> <p>Честью великой решив отличить</p>
---	---

<p>επιφανή.</p> <p>Και την οργή του που 'χε πριν την έπαυσε, κι ας ήταν θυμωμένος</p> <p>που ο Προμηθέας τον παντοδύναμο το γιο του Κρόνου παράβγαινε στις γνώμες.</p> <p>Γιατί όταν οι θεοί και οι θνητοί οι άνθρωποι χώριζαν μεταξύ τους</p> <p>στη Μηκώνη, τότε μεγάλο βόδι με πρόθυμη ψυχή ο Προμηθέας</p> <p>μοίρασε και παράθεσε, του Δία το νου να εξαπατήσει προσπαθώντας.</p> <p>Για το Δία τις σάρκες και τα πλούσια σε λίπος σπλάχνα</p> <p>μες στο πετσί τα έβαλε και με του βοδιού την κοιλιά τα σκέπασε.</p> <p>540 Για τους ανθρώπους τα άσπρα του βοδιού οστά τακτοποιώντας τα με δόλια</p> <p>τέχνη τα παρέθεσε, αφού με λίπος τα κάλυψε λευκό.</p> <p>Τότε του είπε ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων:</p> <p>«Γιε του Ιαπετού, απ' όλους τους άρχοντες επιφανέστερε,</p> <p>καλέ μου, πόσο μεροληπτικά χώρισες τις μερίδες!»</p> <p>Έτσι είπε ο Δίας που αθάνατες σκέψεις έχει περιπαίζοντάς τον.</p> <p>Κι ο Προμηθέας πάλι ο δολοπλόκος τού απάντησε,</p> <p>με ήσυχο μειδίαμα, και το πανούργο τέχνασμά του δεν το ξέχασε:</p> <p>«Δία ενδοξότατε, μέγιστε απ' τους αιώνιους θεούς,</p> <p>από τις δυο μερίδες διάλεξε όποια η καρδιά σου μες στα στήθη σε προστάζει.»</p> <p>550 Έτσι είπε και δόλια σχέδια είχε. Κι ο Δίας</p>	<p>знаменитого сына,</p> <p>Гнев прекратил он, который дотолле питал к Прометею</p> <p>Из-за того, что тягался он в мудрости с Зевсом могучим.</p> <p>Ибо в то время, как боги с людьми препирались в Меконе,</p> <p>Тушу большого быка Прометей многохитрый разрезал</p> <p>И разложил на земле, обмануть домогаясь Кронида.</p> <p>Жирные в кучу одну потроха отложил он и мясо,</p> <p>Шкурою все обернув и покрывши бычачьим желудком,</p> <p>540 Белые ж кости собрал он злокозненно в кучу другую</p> <p>И, разместивши искусно, покрыл ослепительным жиром.</p> <p>Тут обратился к титану родитель бессмертных и смертных:</p> <p>"Сын Иапета, меж всеми владыками самый отличный!</p> <p>Очень неровно, мой милый, на части быка поделил ты!"</p> <p>Так насмеялся Кронид, многосведущий в знаниях вечных.</p> <p>И, возражая, ответил ему Прометей хитроумный,</p> <p>Мягко смеясь, но коварных повадок своих не забывши:</p> <p>"Зевс, величайший из вечно живущих богов и славнейший!</p> <p>Выбери то для себя, что в груди тебе дух твой укажет!"</p> <p>550 Так он сказал. Но Кронид,</p>
--	---

<p>που αθάνατες σκέψεις έχει</p> <p>κατάλαβε κι ο δόλος δεν του ξέφυγε. Πρόβλεπε όμως στην καρδιά του συμφορές</p> <p>για τους θνητούς ανθρώπους που έμελλε να γίνουν.</p> <p>Και με τα δυο του χέρια σήκωσε το λευκό το λίπος,</p> <p>θύμωσε μες στα σπλάχνα του κι οργή τού ήρθε στην καρδιά του,</p> <p>σαν είδε κόκαλα βοδιού λευκά με το δόλιο τέχνασμα.</p> <p>Και από τότε πάνω στη γη τα γένη των ανθρώπων</p> <p>στους αθανάτους καίνε οστά λευκά επάνω στους ευωδιαστούς βωμούς.</p> <p>Κι ο Δίας που τα νέφη συγκεντρώνει του είπε βαριά θλιμμένος:</p> <p>«Γιε του Ιαπετού, που απ' όλους πιο οξύνους είσαι,</p> <p>560καλέ μου, λοιπόν τη δόλια τέχνη σου δεν ξέχασες ακόμα.»</p> <p>Έτσι είπε ο Δίας, που αθάνατες σκέψεις έχει, οργισμένος.</p> <p>Και στο εξής την οργή του πάντα δίχως να ξεχνά</p> <p>δεν έδινε πλέον στις μελιές τη δύναμη της ακάματης φωτιάς</p> <p>για τους θνητούς ανθρώπους που κατοικούν πάνω στη γη.</p> <p>Μ' αυτόν τον εξαπάτησε ο γενναίος γιος του Ιαπετού</p> <p>κλέβοντας της ακάματης φωτιάς τη λάμψη τη μακρόφωτη</p> <p>μες σε καλάμι κούφιο. Και αυτό τον δάγκωσε κατάβαθα μες στην ψυχή</p> <p>το Δία που από ψηλά βροντά και μες στην</p>	<p>многосведущий в знаниях вечных,</p> <p>Сразу узнал, догадался о хитрости. Злое замыслил</p> <p>Против людей он и замысел этот исполнить решился.</p> <p>Правой и левой рукою блистающий жир приподнял он -</p> <p>И рассердился душою, и гнев ворвался ему в сердце,</p> <p>Как увидал он искусно прикрытые кости бычачьи.</p> <p>С этой поры поколенья людские во славу бессмертных</p> <p>На алтарях благовонных лишь белые кости сжигают.</p> <p>В гневе сказал Прометею Кронид, облаков собиратель:</p> <p>"Сын Иапета, меж всех наиболее на выдумки хитрый!"</p> <p>Козней коварных своих, мой любезный, еще не забыл ты!"</p> <p>Так говорил ему Зевс, многосведущий в знаниях вечных.</p> <p>В сердце великом навеки обман совершенный запомнив,</p> <p>Силы огня неустанной решил ни за что не давать он</p> <p>Людям ничтожным, которые здесь на земле обитают.</p> <p>Но обманул его вновь благороднейший сын Иапета:</p> <p>Неутомимый огонь он украл, издалека заметный,</p> <p>Спрятавши в нартексе полом. И Зевсу, гремящему в высях,</p> <p>Дух уязвил тем глубоко. Разгневался</p>
---	---

<p>καρδιά του τον εξόργισε, σαν είδε τη μακρόφωτη τη λάμψη της φωτιάς μες στους ανθρώπους.</p> <p>570Ευθύς σαν αντιστάθμισμα για τη φωτιά ετοίμασε συμφορά για τους ανθρώπους.</p> <p>Γιατί από χώμα έπλασε ο ξακουστός Χωλός, με εντολή του γιου του Κρόνου, ομοίωμα σεβαστής παρθένας.</p> <p>Την έζωσε και τη στόλισε η θεά Αθηνά η αστραπομάτα</p> <p>με φόρεμα που έλαμπε σαν ασήμι. Και στο κεφάλι της επάνω</p> <p>καλύπτρα πολυποίκιλτη με τα χέρια της τής έριξε, θαύμα να τη βλέπεις.</p> <p>[Και γύρω στο κεφάλι της στεφάνια νιόβλαστα, άνθη της χλόης, ποθητά, της έβαλε η Αθηνά Παλλάδα.]</p> <p>Και γύρω στο κεφάλι της διάδημα χρυσό τής έβαλε, που ο ίδιος το 'φτιαξε ο ξακουστός Χωλός</p> <p>580αφού το φιλοτέχνησε με τις παλάμες του, τη χάρη κάνοντας στο Δία, τον πατέρα του.</p> <p>Πάνω σ' αυτό, θαύμα να τα βλέπεις, ποικίλματα πολλά ετοίμασε, όσα θηρία φοβερά η στεριά και η θάλασσα τα τρέφει.</p> <p>Κι έβαλε πολλά απ' αυτά —πάνω σε όλα μια χάρη έπνεε—</p> <p>στολίδια θαυμαστά που μοιάζανε με ζωντανά που πάνε να μιλήσουν.</p> <p>Κι αφού ο Δίας ετοίμασε τούτο το καλό κακό, του αγαθού αντιστάθμισμα, έξω την έβγαλε, εκεί που βρίσκονταν οι θεοί οι</p>	<p>милым он сердцем, Как увидал у людей свой огонь, издалека заметный.</p> <p>570 Чтоб отплатить за него, избобрел для людей он несчастье:</p> <p>Тотчас слепил из земли знаменитый хромец обеногий,</p> <p>Зевсов приказ исполняя, подобие девы стыдливой;</p> <p>Пояс на ней застегнула Афина, в сребристое платье</p> <p>Деву облекши; руками держала она покрывало</p> <p>Ткани тончайшей, с главы ниспадавшее,- диво для взоров:</p> <p><[Голову ей увенчала богиня Паллада- Афина></p> <p><Чудным венком из цветов луговых, только-только расцветших.]></p> <p>Голову девы венцом золотым увенчала богиня.</p> <p>Сделал венец этот сам знаменитый хромец обеногий</p> <p>580 Ловкой рукою своей, угождая родителю Зевсу.</p> <p>Много на нем украшений он вырезал,- диво для взоров,-</p> <p>Всяких чудовищ, обильно питаемых сушей и морем.</p> <p>Много их тут поместил он, сияющих прелестью многой,</p> <p>Дивных: казалось, что живы они и что голос их слышен.</p> <p>После того как создал он прекрасное зло вместо блага,</p> <p>Деву привел он, где боги другие с людьми</p>
---	--

<p>υπόλοιποι κι οι άνθρωποι, γεμάτη από χαρά για τα στολίδια της αστραπόματης θεάς που δυνατό πατέρα έχει.</p> <p>Και θαυμασμός κυρίευσε τους αθάνατους θεούς και τους θνητούς ανθρώπους,</p> <p>σαν είδαν το βαθύ το δόλο, τον αναπότρεπτο για τους ανθρώπους.</p> <p>590 Γιατί απ' αυτήν κατάγεται των τρυφερών των γυναικών το γένος,</p> <p>[αυτής είναι το ολέθριο γένος και η φυλή των γυναικών,]</p> <p>μεγάλη συμφορά για τους θνητούς, των ανδρών συγκάτοικοι,</p> <p>συντρόφισσες όχι της καταραμένης φτώχειας, αλλά της αφθονίας.</p> <p>Όμοια όπως οι μέλισσες στις σκεπαστές κυψέλες</p> <p>τους κηφήνες τρέφουνε, που είναι συνεργάτες στα έργα τα κακά.</p> <p>Γιατί αυτές όλη τη μέρα μέχρι να δύσει ο ήλιος</p> <p>τρέχουν καθημερινά και φτιάχνουνε λευκές κερήθρες,</p> <p>ενώ εκείνοι μένουνε στις σκεπαστές κυψέλες</p> <p>και τον ξένο κάματο στη δική τους την κοιλιά μαζεύουν.</p> <p>600 Έτσι ακριβώς κι ο Δίας, που από ψηλά βροντά, για τους θνητούς τους άνδρες συμφορά</p> <p>όρισε τις γυναίκες, που είναι συνεργάτιδες στα έργα τα πικρά.</p> <p>Κι ακόμη ένα κακό τούς έδωσε στη θέση του αγαθού:</p> <p>όποιος το γάμο και των γυναικών τα φθαρτικά τα έργα προσπαθώντας ν' αποφύγει</p>	<p>находились,-</p> <p>Гордую блеском нарядов Афины могучеотцовной.</p> <p>Диву бессмертные боги далися и смертные люди,</p> <p>Как увидали приманку искусную, гибель для смертных.</p> <p>590 <Вот от нее и пошла слабосильная женщин порода,></p> <p>[Женщин губительный род от нее на земле происходит.]</p> <p>Нам на великое горе, они меж мужчин обитают,</p> <p>В бедности горькой не спутницы,- спутницы только в богатстве.</p> <p>Так же вот точно в покрытых ульях хлопотливые пчелы</p> <p>Трутней усердно питают, хоть пользы от них и не видят;</p> <p>Пчелы с утра и до ночи, покуда не скроется солнце,</p> <p>Изо дня в день суеются и белые соты выводят;</p> <p>Те же все время внутри остаются под крышею улья</p> <p>И пожинаят чужие труды в ненасытный желудок.</p> <p>600 Так же высокогремящим Кронидом, на горе мужчинам,</p> <p>Посланы женщины в мир, участницы дел нехороших.</p> <p>Но и другую еще он беду сотворил вместо блага:</p> <p>Кто-нибудь брака и женских вредительных дел избегает</p>
---	--

<p>να παντρευτεί τυχόν δε θέλει, αυτός να φτάνει στα ολέθρια γηρατειά</p> <p>δίχως κανέναν να τον γηροκομήσει. Αυτός ζει δίχως να έχει έλλειψη από βιος,</p> <p>μα σαν πεθάνει μοιράζονται τα υπάρχοντά του</p> <p>οι συγγενείς οι μακρινοί. Σε όποιον πάλι λάχει μοίρα παντρειάς</p> <p>κι έχει γυναίκα φρόνιμη και σταθερή στο νου της,</p> <p>σ' όλη του τη ζωή το κακό επίμονα με το καλό θ' αναμετρείται.</p> <p>610 Μα όποιος λάχει γένος γυναίκας βλαβερό</p> <p>ζει στα στήθη μέσα έχοντας άπαυτη θλίψη</p> <p>στην ψυχή και την καρδιά. Και είναι τούτο το κακό αγιάτρευτο.</p> <p>Άρα του Δία το νου δεν είναι δυνατόν να ξεγελάσεις και να τον ξεπεράσεις.</p> <p>Ούτε κι ο Προμηθέας, ο άκακος γιος του Ιαπετού,</p> <p>απ' τη βαριά οργή του ξέφυγε, αλλά δεσμά μεγάλα απ' την ανάγκη κάτω</p> <p>τον κρατούν, πολύπειρος κι ας είναι.</p> <p>Και το Βριάρεω, τον Κόττο και το Γύγη, απαρχής</p> <p>μες στην καρδιά του τους μίσησε ο πατέρας τους, τους έδεσε με ισχυρά δεσμά,</p> <p>γιατί φθονούσε την υπερβολικά ανδρεία τους, το ανάστημα,</p> <p>620 τον όγκο τους. Και κάτω από τη γη τούς εγκατέστησε με τους πλατιούς τους δρόμους.</p> <p>Εκεί μένανε αυτοί κάτω απ' τη γη υποφέροντας</p>	<p>И не желает жениться: приходит печальная старость -</p> <p>И остается старик без ухода! А если богат он,</p> <p>То получает наследство какой-нибудь родственник дальний!</p> <p>Если же в браке кому и счастливый достанется жребий,</p> <p>Если жена попадется ему сообразно желаньям,</p> <p>Все же немедленно зло начинает с добром состязаться</p> <p>610 Без передышки. А если жену из породы зловредной</p> <p>Он от судьбы получил, то в груди его душу и сердце</p> <p>Тяжкая скорбь наполняет. И нет от беды избавленья!</p> <p>Не обойдет, не обманет никто многомудрого Зевса!</p> <p>Сам Иапетионид Прометей, благодетель великий,</p> <p>Тяжкого гнева его не избег. Как разумен он ни был,</p> <p>Все же хотел не хотел - а попал в неразрывные узы.</p> <p>К Обриарею, и Котту, и Гиесу с первого взгляда</p> <p>В сердце родитель почувял вражду и в оковы их ввергнул,</p> <p>Мужеству гордому, виду и росту сынов удивляясь.</p> <p>620 В недрах широкодорожной земли поселил их родитель.</p> <p>Горестно жизнь проводили они глубоко под землю,</p>
---	--

<p>και κάθονταν στα έσχατα, στα πέρατα της μεγάλης γης</p> <p>καιρό πολύ θλιμμένοι, κι είχανε πένθος μέγα στην καρδιά τους.</p> <p>Μα αυτούς ο γιος του Κρόνου και οι αθάνατοι θεοί οι άλλοι,</p> <p>που γέννησε η Ρέα η καλλίκομη από τον έρωτα του Κρόνου,</p> <p>και πάλι τους ανέβασαν στο φως με συμβουλές της Γης.</p> <p>Γιατί αυτή λεπτομερώς τους τα εξέθεσε όλα,</p> <p>πως δηλαδή μ' αυτούς τη νίκη και τη δόξα τη λαμπρή θα πάρουν.</p> <p>Γιατί καιρό πολέμαγαν κι είχανε πόλεμο που θλίβει την ψυχή,</p> <p>ενάντια μεταξύ τους σε μάχες κρατερές,</p> <p>630οι θεοί Τιτάνες κι όσοι απ' τον Κρόνο γεννηθήκανε,</p> <p>οι ένδοξοι Τιτάνες από την Όθρη την ψηλή,</p> <p>632 κι από τον Όλυμπο οι θεοί, των αγαθών οι χορηγοί,</p> <p>633 αυτοί που η Ρέα γέννησε σαν πλάγιασε με τον Κρόνο.</p> <p>634 Κι εκείνοι πολέμαγαν μεταξύ τους συνεχώς για δέκα ολόκληρα χρόνια</p> <p>635 κι είχανε μάχη που θλίβει την ψυχή.</p> <p>Της φοβερής της έριδας λύση καμία και τέλος δεν υπήρχε</p> <p>και για τις δυο πλευρές, και του πολέμου η έκβαση ήταν ισόρροπη.</p> <p>Μα όταν πια σ' εκείνους ο Δίας πρόσφερε όλα τα απαραίτητα,</p>	<p>Возле границы пространной земли, у предельного края,</p> <p>С долгой и тяжкою скорбью в душе, в жесточайших страданиях,</p> <p>Всех их, однако, Кронид и другие бессмертные боги,</p> <p>Реей прекрасноволосой рожденные на свет от Крона,</p> <p>Вывели снова на землю, совета послушавшись Геи:</p> <p>Точно она предсказала, что с помощью тех великанов</p> <p>Полную боги победу получат и громкую славу.</p> <p>Ибо уж долгое время сражались друг против друга</p> <p>В ярых, могучих боях, с напряжением, ранящим душу,</p> <p>630 Боги-Титаны и боги, рожденные на свет от Крона:</p> <p>Славные боги-Титаны - с Офрийской горы высочайшей,</p> <p>633 Боги, рожденные Реей прекрасноволосой от Крона,</p> <p>632 Всяких податели благ,- с вершин многоснежных Олимпа.</p> <p>635 Гневом, душе причиняющим боль, пламенея друг к другу,</p> <p>634 Десять уж лет непрерывно они меж собою сражались,</p> <p>А разрешенья тяжелой вражды иль ее окончанья</p> <p>Не приходило, и не было видно конца межусобью.</p> <p>Вызволив тех великанов могучих, подали им боги</p>
---	--

<p>640 νέκταρ και αμβροσία, αυτά που και οι ίδιοι οι θεοί τα τρώνε,</p> <p>και σ' όλων τα στήθη η καρδιά δυνάμωσε η γενναία,</p> <p>[σαν φάγανε νέκταρ και ποθητή αμβροσία,]</p> <p>τότε τους είπε των θεών και των ανθρώπων ο πατέρας:</p> <p>«Ακούστε με τέκνα λαμπρά της Γης και τ' Ουρανού,</p> <p>για να σας πω αυτά που μες στα στήθη μου η καρδιά προστάζει.</p> <p>Γιατί είναι πια καιρός πολύς που ενάντια μεταξύ μας</p> <p>την κάθε μέρα για τη νίκη και την εξουσία πολεμάμε,</p> <p>οι θεοί Τιτάνες κι όσοι εμείς από τον Κρόνο γεννηθήκαμε.</p> <p>Μα εσείς τη μεγάλη δύναμη και τ' απλησίαστα τα χέρια σας</p> <p>650 να δείξετε ενάντια στους Τιτάνες μες στην ολέθρια μάχη,</p> <p>την προσηνή φιλία μας έχοντας στο νου και πόσα αφού υποφέρατε</p> <p>ήρθατε ξανά στο φως απ' τα ανήλεα δεσμά σας,</p> <p>από το νεφελώδη ζόφο, με τη δική μας θέληση.»</p> <p>Έτσι είπε. Κι αμέσως του απάντησε ο άψογος ο Κόττος:</p> <p>«Θεϊκέ, πράγματα άγνωστα δε μας φανερώνεις. Κι εμείς</p> <p>οι ίδιοι ξέρουμε ότι πολλή είναι η σοφία, πολύς και ο νους σου,</p> <p>πως έγινες προστάτης στους αθάνατους από την παγερή τη συμφορά,</p>	<p>640 Нектар с амвросией - пищу, которой питаются сами.</p> <p>И преисполнилось сердце у каждого смелостью мощной.</p> <p>После того как амвросией с нектаром те напитались,</p> <p>Слово родитель мужей и богов обратил к великанам:</p> <p>"Слушайте, славные чада, рожденные Геей с Ураном!</p> <p>Слово скажу я, какое душа мне в груди приказала.</p> <p>Очень уж долгое время, сражаясь друг против друга,</p> <p>Бьемся мы все эти дни непрерывно за власть и победу,-</p> <p>Боги-Титаны и мы, рожденные на свет от Крона.</p> <p>650 Встаньте навстречу Титанам, в жестоком бою покажите</p> <p>649 Страшную силу свою и свои необорные руки.</p> <p>Вспомните нашу любовь к вам, припомните, сколько страданий</p> <p>Вы претерпели, пока мы вам тягостных уз не расторгли</p> <p>И из подземного мрака сырого не вывели на свет".</p> <p>Так он сказал. И ответил тотчас ему Котт безупречный:</p> <p>"Мало, божественный, нового нам говоришь ты: и сами</p> <p>Ведаем мы, что и духом и мыслью ты всех превосходишь,</p> <p>Злое проклятие разве не ты отвратил от бессмертных?</p>
--	---

<p>και πως με τη δική σου σύνεση από το νεφελώδη ζόφο</p> <p>και πάλι πίσω ήρθαμε από τ' αμείλικτα δεσμά μας,</p> <p>660 βασιλιά, του Κρόνου γιε, καλό ανέλπιστο παθαίνοντας.</p> <p>Γι' αυτό και τώρα με νου ακλόνητο και πρόθυμη ψυχή</p> <p>θα προασπίσουμε την εξουσία σου στο φοβερό αγώνα,</p> <p>με τους Τιτάνες πολεμώντας στις κρατερές τις μάχες.»</p> <p>Έτσι είπε. Κι επαίνεσαν οι θεοί, των αγαθών οι χορηγοί,</p> <p>το λόγο σαν ακούσανε. Και η ψυχή τους ακόμη πιο πολύ από πριν</p> <p>τον πόλεμο ποθούσε. Και μάχη αζήλευτη σηκώσανε όλοι,</p> <p>αρσενικοί και θηλυκοί θεοί, τη μέρα εκείνη,</p> <p>οι θεοί Τιτάνες κι όσοι απ' τον Κρόνο γεννηθήκανε,</p> <p>μα κι όσοι ο Δίας απ' το έρεβος, κάτω απ' τη γη, στο φως τούς έφερε,</p> <p>670 δεινοί και κρατεροί, που δύναμη υπερβολική κατείχαν.</p> <p>Από τους ώμους τους χέρια εκατό σαλεύανε,</p> <p>σε όλους όμοια, και στον καθένα κεφαλές πενήντα</p> <p>φουτρώνανε απ' τους ώμους πάνω στα στιβαρά τους μέλη.</p> <p>Και τότε αυτοί ενάντια στους Τιτάνες στάθηκαν μες στην ολέθρια μάχη</p> <p>και βράχια απόκρημνα στα στιβαρά τα χέρια τους βαστούσαν.</p>	<p>И не твоим ли советом из тьмы преисподней обратно</p> <p>Возвращены мы сюда из оков беспощадных и тяжких,</p> <p>660 Вынесши столько великих мучений, владыка, сын Крона!</p> <p>Ныне разумною мыслью, с внимательным духом тотчас же</p> <p>Выступим мы на защиту владычества вашего в мире</p> <p>И беспощадной, ужасной войною пойдём на Титанов".</p> <p>Так он сказал. И одобрили слово, его услышавши,</p> <p>Боги, податели благ. И войны возжелали их души</p> <p>Пламенней даже, чем раньше. Убийственный бой возбудили</p> <p>Все они в этот же день,- мужчины, равно как и жены,-</p> <p>Боги-Титаны и те, что от Крона родились, а также</p> <p>Те, что на свет из Эреба при помощи Зевсовой вышли,-</p> <p>670 Мощные, ужас на всех наводящие, силы чрезмерной.</p> <p>Целою сотней чудовищных рук размахивал каждый</p> <p>Около плеч многомошных, меж плеч же у тех великанов</p> <p>По пятьдесят поднималось голов из туловищ крепких.</p> <p>Вышли навстречу Титанам они для жестокого боя,</p> <p>В каждой из рук многомошных держа по скале крутобокой.</p>
--	---

<p>Μα οι Τιτάνες πρόθυμα απ' την άλλη τις φάλαγγές τους δυναμώνανε.</p> <p>Κι οι δυο πλευρές φανέρωναν της δύναμης και των χειριών τους</p> <p>κατορθώματα κι ο πόνος ο απέραντος ολόγυρα φοβερά αντηχούσε,</p> <p>αντιβοούσε δυνατά η γη και στέναζε μαζί κι ο ουρανός ο ευρύς</p> <p>680καθώς σείοταν, κι απ' τα θεμέλια τιναζότανε ο ψηλός ο Όλυμπος</p> <p>απ' την ορμή των αθανάτων, και των ποδιών η δόνηση ισχυρή</p> <p>στο νεφελώδη Τάρταρο έφτανε και η βοή η οξεία</p> <p>από την άφατη την καταδίωξη κι από τις δυνατές ριζιές.</p> <p>Έτσι ο ένας στον άλλο έριχναν βλήματα που φέρνουν στεναγμούς.</p> <p>Κι έφτανε και των δυο η φωνή στον έναστρο ουρανό</p> <p>καθώς φωνάζανε. Και με μεγάλο αλαλαγμό συγκρούστηκαν.</p> <p>Ο Δίας πια το μένος του δε συγκρατούσε,</p> <p>μα γέμισαν τα στήθη του ευθύς με ορμή και όλη του</p> <p>τη δύναμη φανέρωσε. Κι εξίσου από τον ουρανό κι από τον Όλυμπο</p> <p>690προχώραγε και άστραφτε συνέχεια, και οι κεραυνοί</p> <p>ευθύς μαζί με τη βροντή και με την αστραπή πετούσαν</p> <p>από το στιβαρό του χέρι, την ιερή στριφογυρνώντας φλόγα,</p> <p>απανωτοί. Κι ολόγυρα η ζωοδότρα η γη αντιβούιζε,</p>	<p>Также Титаны с своей стороны укрепили фаланги</p> <p>С бодрой душою. И подвиги силы и рук проявили</p> <p>Оба врага. Заревело ужасно безбрежное море,</p> <p>Глухо земля застонала, широкое ахнуло небо</p> <p>680 И содрогнулось; великий Олимп задрожал до подножья</p> <p>От ужасающей схватки. Тяжелое почвы дрожанье,</p> <p>Ног топотанье глухое и свист от могучих метаний</p> <p>Недр глубочайших достигли окутанной тьмой преисподней.</p> <p>Так они друг против друга метали стениящие стрелы.</p> <p>Тех и других голоса доносились до звездного неба.</p> <p>Криком себя ободряя, сходились боги на битву.</p> <p>Сдерживать мощного духа не стал уже Зевс, но тотчас же</p> <p>Мужеством сердце его преисполнилось, всю свою силу</p> <p>Он проявил. И немедленно с неба, а также с Олимпа,</p> <p>690 Молнии сыпля, пошел Громовержец- владыка. Перуны,</p> <p>Полные блеска и грома, из мощной руки полетели</p> <p>Часто один за другим; и священное взвихрилось пламя.</p> <p>Жаром палимая, глухо и скорбно земля загудела,</p>
---	---

καθώς καιγότανε, κι έτριζε δυνατά από γύρω δάσος αμέτρητο.	И затрещал под огнем пожирающим лес неисчетный.
Έβραζε όλη η γη και του Ωκεανού τα ρείθρα	Почва кипела кругом. Океана кипели течения
κι ο πόντος ο ατρύγητος. Θερμή πνοή τους χθόνιους Τιτάνες	И многошумное море. Титанов подземных жестокий
κύκλωνε κι άφατη φλόγα στο θεϊκό αιθέρα έφτανε,	Жар охватил, и дошло до эфира священного пламя
698και η ακτινοβόλα λάμψη του κεραυνού και της αστραπής	699 Жгучее. Как бы кто ни был силен, но глаза ослепляли
699τους τύφλωνε τα μάτια, κι аς ήταν δυνατοί.	698 Каждому яркие взблески перунов летящих и молний.
700Άφατη πύρα το χάος γέμιζε. Φαινότανε σαν να 'βλεπαν τα μάτια	700 Жаром ужасным объят был Хаос. И когда бы увидел
και ν' άκουγαν τ' αυτιά ήχο παρόμοιο,	Все это кто-нибудь глазом иль ухом бы шум тот слышал,
όπως εάν ζυγώνανε η γη κι ο ουρανός ο ευρύς από πάνω.	Всякий, наверно, сказал бы, что небо широкое сверху
Γιατί τόσο μεγάλος θα σηκωνόταν γδούπος,	Наземь обрушилось,- ибо с подобным же грохотом страшным
αν έπεφτε σ' ερείπια η γη και γκρεμιζόταν από ψηλά ο ουρανός.	Небо упало б на землю, ее на куски разбивая,-
Τόσος γινόταν γδούπος καθώς συγκρούονταν οι θεοί στη μάχη.	Столь оглушительный шум поднялся от божественной схватки.
Και οι άνεμοι σηκώνανε με θόρυβο μαζί σεισμό, σκόνη,	С ревом от ветра крутилася пыль, и земля содрогалась;
βροντή, αστραπή, το φλογερό τον κεραυνό,	Полные грома и блеска, летели на землю перуны,
του μέγα Δία τα βέλη, και φέρνανε κραυγές και ιαχές	Стрелы великого Зевса. Из гущи бойцов разъяренных
καταμεσής στα δύο μέτωπα. Κι ο θόρυβος της φοβερής της μάχης	Клики неслись боевые. И шум поднялся несказанный
710σηκωνότανε άπλετος και φανερόνταν της δύναμης τα έργα.	710 От ужасающей битвы, и мощь проявилась деяний.
Η μάχη έκλινε. Πριν, όμως, ο ένας στον άλλο αντιστέκονταν	Жребий сраженья склонился. Но раньше, сошедшись друг с другом,

<p>και μάχονταν σταθερά στην κρατερή τη μάχη.</p> <p>Κι ανάμεσα στους πρώτους δριμεία μάχη σήκωναν</p> <p>ο Κόττος, ο Βριάρεως κι ο Γύγης, ο ακόρεστος για πόλεμο.</p> <p>Τριακόσια βράχια εκείνοι από τα στιβαρά τους χέρια</p> <p>στέλνανε απανωτά και με τα βλήματά τους τους Τιτάνες</p> <p>κατασκέπααν. Και τους Τιτάνες στείλανε κάτω από τη γη</p> <p>με τους πλατιούς τους δρόμους και σε δεσμά σκληρά τους δέσανε,</p> <p>αφού με τα χέρια τους τους νίκησαν κι ας ήσαν γενναϊόψυχοι.</p> <p>720 Και τόσο κάτω απ' τη γη τούς ρίξαν, όσο απέχει από τη γη ο ουρανός.</p> <p>Γιατί τόση είναι η απόσταση απ' τη γη μέχρι το νεφελώδη Τάρταρο.</p> <p>Μέρες εννιά και νύχτες αμόνι χάλκινο</p> <p>από τον ουρανό αν έπεφτε, τη δέκατη στη γη θα έφτανε.</p> <p>[Κι εξίσου πάλι από τη γη στο νεφελώδη Τάρταρο:]</p> <p>Νύχτες και πάλι εννιά και μέρες χάλκινο αμόνι</p> <p>από τη γη αν έπεφτε, τη δέκατη στον Τάρταρο θα έφτανε.</p> <p>Χάλκινο φράγμα από γύρω τον κυκλώνει. Και γύρω του,</p> <p>στο λαιμό του, τρίδιπλη νύχτα είναι χυμένη. Κι απάνω</p> <p>της γης οι ρίζες και της ατρύγητης της θάλασσας φυτρώνουνε.</p>	<p>Долго они и упорно сражались в схватках могучих.</p> <p>В первых рядах сокрушающе-яростный бой возбудили</p> <p>Котт, Бриарей и душой ненасытный в сражениях Гиес.</p> <p>Триста камней из могучих их рук полетело в Титанов</p> <p>Быстро один за другим, и в полете своем затенили</p> <p>Яркое солнце они. И Титанов отправили братья</p> <p>В недра широкодорожной земли и на них наложили</p> <p>Тяжкие узы, могучеством рук победивши надменных.</p> <p>720 Подземь их сбросили столь глубоко, сколь далеко до неба,</p> <p>Ибо настолько от нас отстоит многосумрачный Тартар:</p> <p>Если бы, медную взяв наковальню, метнуть ее с неба,</p> <p>В девять дней и ночей до земли бы она долетела;</p> <p><[Ровно настолько от нас отстоит многосумрачный Тартар.]></p> <p>Если бы, медную взяв наковальню, с земли ее бросить,</p> <p>В девять же дней и ночей долетела б до Тартара тяжесть.</p> <p>Медной оградой Тартар кругом огорожен. В три ряда</p> <p>Ночь непроглядная шею ему окружает, а сверху</p> <p>Корни земли залегают и горько-соленого моря.</p>
---	---

<p>Εκεί οι θεοί Τιτάνες, κάτω απ' το νεφελώδη ζόφο,</p> <p>730είναι κρυμμένοι μ' απόφαση του Δία που τα σύννεφα μαζεύει,</p> <p>σε τόπο μουχλιασμένο, στα έσχατα της πελώριας γης.</p> <p>Έξοδο αποκεί δεν έχουν: χάλκινες θύρες ο Ποσειδώνας</p> <p>έβαλε από πάνω τους και τείχος κι από τις δυο μεριές τούς ζώνει.</p> <p>[Εκεί μένουν ο Κόττος, ο Γύγης κι ο μεγαλόψυχος Βριάρεως,</p> <p>φύλακες του Δία πιστοί που την αιγίδα του βαστάει.</p> <p>Εκεί της ζοφερής της γης, του νεφελώδη Τάρταρου,</p> <p>του πόντου του ατρύγητου και τ' ουρανού του έναστρου</p> <p>είναι στη σειρά οι πηγές και τα πέρατα όλων,</p> <p>πικρά και μουχλιασμένα, που κι θεοί μισούνε.</p> <p>740Χάσμα μεγάλο που και σ' ένα ολόκληρο έτος, αυτό που φέρνει των καρπών τ' ωρίμασμα,</p> <p>δε θα 'φτανες μέχρι τον πυθμένα του —αν πρώτα πέρναγες μέσα από τις πύλες—</p> <p>μα εδώ κι εκεί θα σε παρέσερνε η μια πάνω στην άλλη η φοβερή η θύελλα.</p> <p>Είναι φοβερό και για τους αθάνατους θεούς ακόμα.]</p> <p>[Πράγμα παράδοξο αυτό. Και τρομερή η οικία της σκοτεινής της Νύχτας</p> <p>στέκει εκεί με μαύρες νεφέλες καλυμμένη.]</p> <p>Μπροστά απ' αυτές ο γιος του Ιαπετού όρθιος</p>	<p>Там-то под сумрачной тьмою подземною боги Титаны</p> <p>730 Были сокрыты решением владыки бессмертных и смертных</p> <p>В месте угрюмом и затхлом, у края земли необъятной.</p> <p>Выхода нет им оттуда - его преградил Посидаон (Посейдон)</p> <p>Медною дверью; стена же все место вокруг обегает.</p> <p>Там обитают и Котт, Бриарей большедушный и Гиес,</p> <p>Верные стражи владыки, эгидодержавного Зевса.</p> <p>Там и от темной земли, и от Тартара, скрытого в мраке,</p> <p>И от бесплодной пучины морской, и от звездного неба</p> <p>Все залегают один за другим и концы и начала,</p> <p>Страшные, мрачные. Даже и боги пред ними трепещут.</p> <p>740 Бездна великая. Тот, кто вошел бы туда через ворота,</p> <p>Дна не достиг бы той бездны в течение целого года:</p> <p>Ярые вихри своим дуновеньем его подхватили б,</p> <p>Стали б швырять и туда и сюда. Даже боги боятся</p> <p>Этого дива. Жилища ужасные сумрачной Ночи</p> <p>Там расположены, густо одетые черным туманом.</p> <p>Сын Иапета пред ними бескрайне широкое</p>
---	--

τον πλατό ουρανό	небо
βαστά με το κεφάλι και τα ακάματα τα χέρια του	На голове и на дланях, не зная усталости, держит
ακλόνητος, στο μέρος που ζυγώνουνε η Νύχτα και η Ημέρα	В месте, где с Ночью встречается День: чрез высокий ступая
κι η μια την άλλη χαιρετούν καθώς περνούν το χάλκινο κατώφλι	Медный порог, меж собою они перебросятся словом -
750το μεγάλο: η μία μες στην οικία κατεβαίνει κι η άλλη βγαίνει έξω	750 И разойдутся; один поспешает наружу, другой же
και ποτέ δεν τις κρατά το σπίτι εντός του και τις δυο μαζί,	Внутри в это время нисходит: совместно обоих не видит
μα πάντα η μια απ' τις δυο έξω απ' το σπίτι	Дом никогда их под кровлей своею, но вечно вне дома
κυκλογυρνά τη γη, ενώ η άλλη μες στο σπίτι	Землю обходит один, а другой остается в жилище
μέχρι να φτάσει η ώρα της δικής της πορείας περιμένει.	И ожидает прихода его, чтоб в дорогу пуститься.
Η μια κατέχει για όσους ζουν πάνω στη γη το φως που τα πάντα βλέπει,	К людям на землю приходит один с многовидящим светом"
κι η άλλη, η ολέθρια Νύχτα, έχει στα χέρια της τον Ύπνο,	С братом Смерти, со Сном на руках, приходит другая,-
τον αδερφό του Θανάτου, με ομιχλώδη νεφέλη καλυμμένη.	Гибель несущая Ночь, туманом одетая мрачным.
Εκεί και τα παιδιά της σκοτεινής της Νύχτας σπίτι έχουνε,	Там же имеют дома сыновья многосумрачной Ночи,
ο Ύπνος και ο Θάνατος, δεινοί θεοί. Ποτέ αυτούς	Сон со Смертью - ужасные боги. Лучами своими
760ο Ήλιος ο λαμπρός δεν τους κοιτά με τις ακτίνες του,	760 Ярко сияющий Гелий на них никогда не взирает,
ούτε σαν ανεβαίνει, ούτε σαν κατεβαίνει από τον ουρανό.	Всходит ли на небо он иль обратно спускается с неба.
Ο ένας απ' τους δυο τη γη και την πλατιά της θάλασσας τη ράχη	Первый из них по земле и широкой поверхности моря
ήσυχος γυρνά και στους ανθρώπους ήπιος,	Ходит спокойно и тихо и к людям весьма благосклонен-
ενώ του άλλου σιδερένια η καρδιά και χάλκινη	Но у другой из железа душа и в груди

<p>η ψυχή</p> <p>ανελέητη στα στήθια του είναι. Κι όποιον απ' τους ανθρώπους πάρει</p> <p>τον κρατά. Και είναι μισητός και στους αθάνατους θεούς ακόμα.</p> <p>Εκεί μπροστά και του χθονίου θεού το ηχηρό το σπίτι,</p> <p>[του δυνατού του Άδη και της φοβερής της Персеφόνης,]</p> <p>στέκεται, και σκύλος σκληρός από εμπρός φυλάγει,</p> <p>770 ανελέητος, και ένα τέχνασμα κακό κατέχει:</p> <p>σε όσους έρχονται κουνάει την ουρά και τα δυο του αυτιά συνάμα,</p> <p>μα δεν αφήνει έξω να βγούνε πάλι, αλλά παραμονεύει</p> <p>και καταβροχθίζει όποιον τυχόν θα πιάσει να βγαίνει έξω από τις πύλες</p> <p>[του δυνατού του Άδη και της φοβερής της Персеφόνης.]</p> <p>Εκεί και η θεά η μισητή στους αθανάτους μένει,</p> <p>η φοβερή η Στύγα, η κόρη του Ωκεανού, που ρέοντας γυρνά στον εαυτό του</p> <p>η πιο μεγάλη. Χώρα από τους θεούς μένει σε φημισμένα δώματα</p> <p>που τα κυκλώνουνε μεγάλα βράχια. Κι από παντού ολόγυρα</p> <p>με κίονες ασημένιους ακουμπούν στον ουρανό.</p> <p>780 Καμιά φορά του Θαύμαντα η κόρη, η Ίριδα η γοργόποδη,</p> <p>έρχεται απεσταλμένη πάνω απ' τη ράχη την πλατιά της θάλασσας:</p> <p>κάθε φορά που φιλονικία κι έριδα σηκώνονται</p>	<p>беспощадной -</p> <p>Истинно медное сердце. Кого из людей она схватит,</p> <p>Тех не отпустит назад. И богам она всем ненавистна.</p> <p>Там же стоят невдали многозвонкие гулкие домы</p> <p>Мощного бога Аида и Персефонеи ужасной.</p> <p>Сторожем пес беспощадный и страшный сидит перед входом.</p> <p>770 С злою, коварной повадкой: встречает он всех проходящих,</p> <p>Мягко виляя хвостом, шевеля добродушно ушами.</p> <p>Выйти ж назад никому не дает, но, наметясь, хватает</p> <p>И пожирает, кто только попробует царство покинуть</p> <p>Мощного бога Аида и Персефонеи ужасной.</p> <p>Там обитает богиня, будящая ужас в бессмертных,</p> <p>Страшная Стикс,- Океана, текущего кругообразно,</p> <p>Старшая дочь. Вдалеке от бессмертных живет она в доме,</p> <p>Скалы нависли над домом. Вокруг же повсюду колонны</p> <p>Из серебра, и на них высоко он вздымается к небу.</p> <p>780 Быстрая на ноги дочь Тавманта Ирида лишь редко</p> <p>С вестью примчится сюда по хребту широчайшему моря.</p> <p>Если раздоры и спор начинаются между</p>
--	---

<p>μέσα στους αθανάτους</p> <p>και τύχει ψέματα να πει κάποιος απ' όσους κατοικούν τα Ολύμπια δώματα,</p> <p>τότε ο Δίας στέλνει την Ίριδα να φέρει το μέγα όρκο των θεών,</p> <p>κρύο νερό περίφημο από μακριά μες σε χρυσό σταμνί,</p> <p>νερό που από το βράχο στάζει υψηλό και απόκρημνο.</p> <p>Άφθονο ρέει το νερό από το ιερό ποτάμι μέσα στη μαύρη νύχτα</p> <p>κάτω απ' τη γη με τους πλατιούς τους δρόμους,</p> <p>κέρας του Ωκεανού που της δόθηκε το ένα δέκατο απ' τα νερά του.</p> <p>790 Γιατί στα εννιά του δέκατα ο Ωκεανός γύρω απ' τη γη κι από τη ράχη την πλατιά της θάλασσας</p> <p>στριφογυρνά με ασημένιες δίνες και χύνεται στον πόντο,</p> <p>ενώ το ένα δέκατο κυλά απ' το βράχο, μεγάλη συμφορά για τους θεούς.</p> <p>Όποιος απ' τους αθάνατους που κατέχουνε την κορυφή του χιονισμένου Ολύμπου</p> <p>κάνει σπονδή με το νερό αυτό και δώσει όρκο ψεύτικο</p> <p>κείτεται άπνοος για έναν πλήρη χρόνο.</p> <p>Κι ούτε ποτέ σιμώνει για φαΐ νέκταρ και αμβροσία,</p> <p>μα κείτεται δίχως πνοή, δίχως μιλιά, σε απλωμένο στρώμα</p> <p>και τον τυλίγει λήθαργος κακός.</p> <p>Και μόλις φτάσει στο τέλος της αρρώστιας, στο μέγα χρόνο απάνω,</p>	<p>бессмертных,</p> <p>Если солжет кто-нибудь из богов, на Олимпе живущих,</p> <p>С кружкой шлет золотою отец-молневержец Ириду,</p> <p>Чтобы для клятвы великой богов принесла издалека</p> <p>Многоименную воду холодную, что из высокой</p> <p>И недоступной струится скалы. Под землю пространной</p> <p>Долго она из священной реки протекает средь ночи,</p> <p>Как океанский рукав. Десятая часть ей досталась:</p> <p>790 Девять частей всей воды вокруг земли и широкого моря</p> <p>В водоворотях серебряных вьется и в море впадает.</p> <p>Эта ж одна из скалы вытекает, на горе бессмертным.</p> <p>Если, свершив той водой возлияние, ложною клятвой</p> <p>Кто из богов поклянется, живущих на снежном Олимпе,</p> <p>Тот бездыханным лежит в продолжение целого года.</p> <p>Не приближается к пище,- к амвросии с нектаром сладким,</p> <p>Но без дыханья и речи лежит на разостланном ложе.</p> <p>Сон непробудный, тяжелый и злой, его душу объемлет.</p> <p>Медленный год протечет,- и болезнь прекращается эта.</p>
---	--

<p>800άλλος μετά τον άλλον τον περιμένει μόχθος δυσκολότερος:</p> <p>χρόνια εννιά στερείται τους θεούς που ζουν αιώνια,</p> <p>κι ούτε ποτέ σε σύσκεψη μαζί τους συμμετέχει, ούτε σε συμπόσιο</p> <p>για εννέα χρόνια ολόκληρα. Μα τη δέκατη χρονιά και πάλι</p> <p>στα συμβούλια συμμετέχει των αθάνατων που κατέχουν τα Ολύμπια δώματα.</p> <p>Τέτοιον ορίσανε όρκο οι θεοί το αθάνατο νερό της Στύγας,</p> <p>το παμπάλαιο. Κι η Στύγα μέσα από τόπο απόκρημνο το ρίχνει.</p> <p>Εκεί της ζοφερής της γης, του νεφελώδη Τάρταρου,</p> <p>του πόντου του ατρύγητου και τ' ουρανού του έναστρου</p> <p>είναι στη σειρά οι πηγές και τα πέρατα όλων,</p> <p>810πικρά και μονχλιασμένα, που κι οι θεοί μισούνε.</p> <p>Εκεί οι πύλες οι λαμπρές και το κατώφλι το ακλόνητο,</p> <p>το χάλκινο, στερεωμένο με ρίζες ατελεύτητες, αυτοφυές.</p> <p>Πέρα απ' αυτό, χώρια απ' όλους τους θεούς,</p> <p>οι Τιτάνες μένουνε στου ζοφερού του χάους την άκρη.</p> <p>815 Μα οι ξακουστοί του Δία του μεγαλόβροντου οι σύμμαχοι</p> <p>816 δώματα κατοικούν πλάι στα θεμέλια του Ωκεανού,</p> <p>ο Κόττος και ο Γύγης. Ενώ τον Βριάρεω, επειδή γενναίος ήταν,</p>	<p>800 Но за одною бедою другая является следом:</p> <p>Девять он лет вдалеке от бессмертных богов обитает,</p> <p>Ни на собрания, ни на пиры никогда к ним не ходит.</p> <p>Девять лет напролет. На десятый же год начинает</p> <p>Вновь посещать он собранья богов, на Олимпе живущих.</p> <p>Так-то вот клясться богами положено ненарушимой</p> <p>Стиксовой древней водою, текущей меж скал каменистых.</p> <p>Там и от темной земли, и от Тартара, скрытого в мраке,</p> <p>И от бесплодной пучины морской, и от звездного неба</p> <p>Все залегают один за другим и концы и начала,-</p> <p>810 Страшные, мрачные; даже и боги пред ними трепещут.</p> <p>Там же - ворота из мрамора, медный порог самородный,</p> <p>Неколебимый, в земле широко утвержденный корнями.</p> <p>Перед воротами теми снаружи, вдали от бессмертных,</p> <p>Боги-Титаны живут, за Хаосом угрюмым и темным.</p> <p>816 Там же, от них невдали, в глубочайших местах Океана,</p> <p>815 В крепких жилищах помощники славные Зевса-владыки,</p> <p>Котт и Гиес живут. Бриарея ж могучего сделал</p>
--	--

<p>τον έκανε γαμπρό του ο Ποσειδώνας ο βαρύβροντος που σείει τη γη</p> <p>και του 'δωσε να παντρευτεί την Κυμοπόλεια, τη θυγατέρα του.</p> <p>820 Μ' αφού ο Δίας τους Τιτάνες έδιωξε από τον ουρανό,</p> <p>γέννησε τελευταίο της παιδί η πελώρια Γη τον Τυφωέα,</p> <p>σμίγοντας με τον Τάρταρο με τη βοήθεια της χρυσής της Αφροδίτης.</p> <p>Ήταν τα χέρια του γεμάτα δύναμη στα έργα του</p> <p>κι ακάματα τα πόδια του δυνατού θεού. Κι ήταν κεφάλια εκατό</p> <p>φιδιού, δράκοντα φοβερού, στους ώμους του</p> <p>που γλείφανε με γλώσσες σκοτεινές. Και τα μάτια του,</p> <p>στα άφατα κεφάλια μέσα, από τα φρύδια κάτω, έβγαζαν φωτιά.</p> <p>[Απ' όλα τα κεφάλια του έκαιε φωτιά, σαν κοίταζε.]</p> <p>Κι είχαν μιλά όλα τα φοβερά κεφάλια του</p> <p>830κι αφήνανε κάθε είδους ανείπωτες φωνές: άλλοτε έτσι μίλαγαν</p> <p>σαν να μιλούσαν στους θεούς, άλλοτε πάλι βγάζανε φωνή ταύρου περήφανου</p> <p>που μουγκανίζει δυνατά, στη δύναμη ακατάσχετου,</p> <p>άλλοτε πάλι λιονταριού που 'χει καρδιά ανελέητη,</p> <p>άλλοτε πάλι μοιάζανε με φωνές σκυλιών, πράγμα παράδοξο στο άκουσμα,</p> <p>κι άλλοτε σφύριζε και τα ψηλά βουνά αντηχούσαν.</p>	<p>Зятем своим Колебатель земли протяженногремящий.</p> <p>Кимополею отдав ему в жены, любезную дочь.</p> <p>После того как Титанов прогнал уже с неба Кронион,</p> <p>Младшего между детьми, Тифоюя, Земля-великанша</p> <p>На свет родила, отдавшись объятиям Тартара страстным.</p> <p>Силою были и жаждой деяний исполнены руки</p> <p>Мощного бога, не знал он усталости ног; над плечами</p> <p>Сотня голов поднималась ужасного змея-дракона.</p> <p>В воздухе темные жала мелькали. Глаза под бровями</p> <p>Пламенем ярким горели на главах змеиных огромных.</p> <p>Взглянет любой головою,- и пламя из глаз ее брызнет.</p> <p>Глотки же всех этих страшных голов голоса испускали</p> <p>830 Невыразимые, самые разные: то раздавался</p> <p>Голос, понятный бессмертным богам, а за этим как будто</p> <p>Яростный бык многомощный ревел оглушительным ревом;</p> <p>То вдруг рыканье льва доносилось, бесстрашного духом,</p> <p>То, к удивлению, стая собак заливалась лаем,</p> <p>Или же свист вырывался, в горах отдаваясь эхом.</p>
--	--

<p>Και θα γινότανε κακό αγιάτρευτο τη μέρα εκείνη</p> <p>και θα βασίλευε ο Τυφώνας στους αθάνατους και τους θνητούς,</p> <p>αν γρήγορα δε το `νιωθε ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων.</p> <p>Και βρόντησε ξερά και δυνατά, και γύρω η γη</p> <p>840φρικτά αντιβόησε και ο πλατύς ο ουρανός επάνω</p> <p>841κι ο πόντος και του Ωκεανού το ρεύμα και τα τάρταρα της γης.</p> <p>842 Κι από τα πόδια τα αθάνατα του βασιλιά, καθώς κινούσε,</p> <p>843 έτρεμε ο μέγας Όλυμπος. Και στέναζε μαζί κι η γη.</p> <p>844 Και πύρωμα που ερχόταν κι απ' τους δυο το μελανό κατείχε πόντο,</p> <p>845 πύρωμα της βροντής, της ατραπής, και της φωτιάς που έβγαине απ' το τέρας,</p> <p>846 των ορμητικών ανέμων, του κεραυνού που φλέγεται.</p> <p>847 Έβραζε όλη η γη κι ο ουρανός κι η θάλασσα.</p> <p>Μεγάλα κύματα μαίνονταν πλάι στις ακτές, από παντού ολόγυρα,</p> <p>απ' την ορμή των αθανάτων και άσβεστος σεισμός σηκώθηκε.</p> <p>850τρόμαξε ο Άδης που βασιλεύει στους νεκρούς κάτω απ' τη γη</p> <p>και οι Τιτάνες μες στα τάρταρα που γύρω απ' τον Κρόνο είναι.</p> <p>Από το βρόντο τον ασίγαστο κι απ' το σκληρό αγώνα</p> <p>Κι όταν κορύφωσε ο Δίας την ορμή του και τα όπλα πήρε,</p>	<p>И совершилось бы в этот же день невозвратное дело,</p> <p>Стал бы владыкою он над людьми и богами Олимпа,</p> <p>Если б остро не удумал отец и бессмертных и смертных.</p> <p>Загрохотал он могуче и глухо, повсюду ответно</p> <p>840 Страшно земля зазвучала, и небо широкое сверху,</p> <p>И Океана течения, и море, и Тартар подземный.</p> <p>843 Тяжко великий Олимп под ногами бессмертными вздрогнул,</p> <p>842 Только лишь с места Кроноид поднялся. И земля застонала.</p> <p>844 Жаром сплошным отовсюду и молния с громом, и пламя</p> <p>845 Чудища злого объяли фиалково-темное море.</p> <p>846 <И ураганные ветры, и полные молний перуны.></p> <p>847 Все вокруг бойцов закипело - и почва, и море, и небо.</p> <p>С ревом огромные волны от яростной схватки бессмертных</p> <p>Бились вокруг берегов, и тряслася земля непрерывно.</p> <p>850 В страхе Аид задрожал, повелитель ушедших из жизни,</p> <p>Затрепетали Титаны под Тартаром около Крона</p> <p>От непрерывного шума и страшного грохота битвы.</p> <p>Зевс же владыка, свой гнев распалив, за оружие схватился,-</p>
--	--

<p>τη βροντή, την αστραπή, τον αιθαλώδη κεραυνό, τον χτύπησε πηδώντας απ' τον Όλυμπο.</p> <p>Κι έκαψε ολόγυρα όλα τ' ανείπωτα κεφάλια του φοβερού θεριού.</p> <p>Κι αφού το δάμασε με χτυπήματα μαστιγώνοντάς το, σωριάστηκε ο Τυφώνας πληγωμένος, και στέναζε η πελώρια γη.</p> <p>Και φλόγα τινάχτηκε απ' τον κεραυνωμένο άρχοντα, 860όταν αυτός χτυπήθηκε στα φαράγγια του βουνού, σε τόπο απόκριμο και σκοτεινό. Σε εύρος η πελώρια γη καιγότανε μ' άφατη θερμή κι έλιωνε σαν κασσίτερος που θερμάνθηκε σε χωνευτήρια καλοτρύπητα με την τέχνη των σφριγηλών μαστόρων, ή σαν σίδηρος, που 'ναι το πιο δυνατό από τα μέταλλα, που δαμάζεται στα φαράγγια των βουνών με καυτερή φωτιά και λιώνει μέσα στη θεϊκή τη γη με τις τεχνικές του Ηφαίστου. Έτσι λοιπόν έλιωνε η γη από τη λάμψη της φωτιάς που έκαιγε. Κι ο Δίας, θλιμμένος στην καρδιά, τον έριξε στον πλατύ τον Τάρταρο. Από τον Τυφωέα έρχεται η ορμή των ανέμων που υγρά φυσούν, 870εκτός απ' το Νοτιά και το Βοριά και το Ζέφυρο που φέρνει αιθρία: αυτοί 'ναι στη γενιά απ' τους θεούς και στους θνητούς μεγάλο όφελος.</p>	<p>За грозовые перуны свои, за молнию с громом. На ноги быстро вскочивши, ударил он громом с Олимпа, Страшные головы сразу спалил у чудовища злого. И укротил его Зевс, полосуюя ударами молний. Тот ослабел и упал. Застонала Земля-великанша. После того как низвергнул перуном его Громовержец, 860 Пламя владыки того из лесистых забило расселин Этны, скалистой горы. Загорелась Земля-великанша От несказанной жары и, как олово, плавиться стала,- В тигле широком умело нагретое юношей ловким Так же совсем и железо - крепчайшее между металлов,- В горных долинах лесистых огнем укрощенное жарким, Плавится в почве священной под ловкой рукою Гефеста. Так-то вот плавиться стала земля от ужасного жара. Пасмурно в Тартар широкий Кронид Тифоея забросил. Влагу несущие ветры пошли от того Тифоея, 870 Все, кроме Нота, Борей и белого ветра Зефира: Эти - из рода богов и для смертных великая польза.</p>
--	--

<p>Ενώ οι άλλοι άνεμοι φυσούνε άστατα πάνω στη θάλασσα.</p> <p>Είναι αυτοί που πέφτουνε στο σκοτεινό τον πόντο,</p> <p>μεγάλη συμφορά για τους θνητούς, και μαίνονται με θύελλα κακή.</p> <p>Κάθε φορά πνέουν κι αλλιώς και τα καράβια διασκορπίζουνε,</p> <p>τους ναύτες αφανίζουν. Και δεν υπάρχει προστασία απ' το κακό</p> <p>για τους ανθρώπους που θα τους συναντήσουν μες στη θάλασσα.</p> <p>Και άλλοι πάλι επάνω στην απέραντη τη γη, που 'ναι γεμάτη άνθη,</p> <p>τα εράσματα αφανίζουνε των χαμογέννητων ανθρώπων τα χωράφια,</p> <p>880 γεμίζοντάς τα σκόνη και συρφετό από φρύγανα αφόρητο.</p> <p>Αφού οι μακάριοι θεοί τον πόλεμο τελειώσανε</p> <p>και με τη βία κέρδισαν απ' τους Τιτάνες τ' αξιώματα,</p> <p>παρότρυναν, με συμβουλές της Γης, τον Ολύμπιο Δία το μακρύβροντο</p> <p>να βασιλέψει και να κυβερνήσει τους αθάνατους.</p> <p>Κι εκείνος τους μοίρασε καλά τα αξιώματα.</p> <p>Κι ο Δίας, των θεών ο βασιλιάς, πήρε τη Μήτιδα για πρώτη του γυναίκα,</p> <p>που πιο πολλά γνωρίζει απ' όλους τους θεούς και τους θνητούς ανθρώπους.</p> <p>Μα όταν πια τη θεά Αθηνά, την αστραπόματη, έμελλε</p> <p>εκείνη να γεννήσει, τότε με δόλο το νου της ο Δίας τον ξεγέλασε</p>	<p>Ветры же прочие все - пустовей, и без толку дуют.</p> <p>Сверху они упадают на мглисто-туманное море,</p> <p>Вихрями злыми крутятся, на великую пагубу людям;</p> <p>Дуют туда и сюда, корабли во все стороны гонят</p> <p>И мореходчиков губят. И нет от несчастья защиты</p> <p>Людам, которых те ветры ужасные в море застигнут.</p> <p>Дуют другие из них на цветущей земле беспредельной</p> <p>И разоряют прелестные нивы людей земнородных,</p> <p>880 Пылью обильною их заполняя и тяжким смятеньем.</p> <p>После того как окончили труд свой блаженные боги</p> <p>И в состязанье за власть и почет одолели Титанов,</p> <p>Громогремящему Зевсу, совету Земли повинуюсь,</p> <p>Стать предложили они над богами царем и владыкой.</p> <p>Он же уделы им роздал, какой для кого полагался.</p> <p>Сделалась первою Зевса супругой Метида-Премудрость;</p> <p>Больше всего она знает меж всеми людьми и богами.</p> <p>Но лишь пора ей пришла синеокою деву-Афину</p> <p>На свет родить, как хитро и искусно ей ум затуманил</p>
--	---

<p>890 και με χαριτωμένα λόγια στην κοιλιά του την κατάπιε,</p> <p>με συμβουλές της Γης και του Ουρανού που 'ναι γεμάτος άστρα.</p> <p>Γιατί έτσι τον συμβουλέψανε, για να μην πάρει άλλος κανείς</p> <p>απ' τους αιώνιους θεούς στη θέση του Δία τη βασιλική εξουσία.</p> <p>Γιατί απ' αυτήν ήταν μοίρα να γίνουμε παιδιά υπέρτερα στο νου απ' όλους.</p> <p>Πρώτα μια κόρη θα γεννούσε, την αστραπόματη την Τριτογένεια,</p> <p>που θα 'χε ορμή και φρόνιμη βουλή ίσα με τον πατέρα της,</p> <p>μα έπειτα έμελλε να γεννήσει γιο που θα γινόταν βασιλιάς</p> <p>θεών κι ανθρώπων και θα 'χε καρδιά υπερδύναμη.</p> <p>Μα πιο μπροστά ο Δίας στην κοιλιά του την κατάπιε,</p> <p>900 για να στοχάζεται μαζί του η θεά το καλό και το κακό.</p> <p>— — —</p>	<p>890 Лыстивою речью Кронид и себе ее в чрево отправил,</p> <p>Следуя хитрым Земли уговорам и Неба-Урана.</p> <p>Так они сделать его научили, чтоб между бессмертных</p> <p>Царская власть не досталась другому кому вместо Зевса.</p> <p>Ибо премудрых детей предназначено было родить ей,-</p> <p>Деву-Афины сперва, синеокою Тритогенею,</p> <p>Равную силой и мудрым советом отцу Громовержцу;</p> <p>После ж Афины еще предстояло родить ей и сына -</p> <p>С сердцем сверхмощным, владыку богов и мужей земнородных.</p> <p>Раньше, однако, себе ее в чрево Кронион отправил,</p> <p>900 Дабы ему сообщала она, что зло и что благо.</p> <p>— — —</p>
<p>Δεύτερη πήρε σύζυγο τη λαμπερή τη Θέμιδα που γέννησε τις Ωρες,</p> <p>την Ευνομία, τη Δίκη και τη θαλερή Ειρήνη που των ανθρώπων των θνητών φροντίζουνε τα έργα,</p> <p>γέννησε και τις Μοίρες που ο συνετός ο Δίας τούς έδωσε τη μέγιστη τιμή,</p> <p>τη Λάχεση, την Άτροπο και την Κλωθώ που στους ανθρώπους</p> <p>δίνουν τους θνητούς και το καλό και το κακό να έχουν.</p> <p>Τρεις Χάριτες μ' ωραία μάγουλα του γέννησε</p>	<p>Зевс же второю Фемиду блестящую взял себе в жены.</p> <p>И родила она Ор - Евномию, Дику, Ирену (Пышные нивы людей земнородных они охраняют),</p> <p>Также и Мойр, наиболее почтенных всеумудрым Кронидом.</p> <p>Трое всего их: Клофо и Лахесис с Атропос. Смертным</p> <p>Людам они посылают и доброе все и плохое.</p> <p>Трех ему розовощеких Харит родила</p>

<p>η Ευρυνόμη,</p> <p>η κόρη του Ωκεανού που 'χει όψη πολυέραστη,</p> <p>την Αγλαΐα, την Ευφροσύνη και την εράσμια Θαλίη.</p> <p>910 Από τα βλέφαρά τους στάζει καθώς κοιτάνε έρωτας</p> <p>που παραλύει τα μέλη. Κι ωραία κάτω απ' τα φρύδια βλέπουν.</p> <p>Αλλά και στις πολύτροφης της Δήμητρας την κλίνη ανέβηκε.</p> <p>Εκείνη γέννησε την Περσεφόνη με τα λευκά τα μπράτσα, που ο Άδης</p> <p>την απήγαγε απ' τη μητέρα της κι ο συνετός ο Δίας τού την έδωσε.</p> <p>Κι ύστερα πάλι τη Μνημοσύνη αγάπησε με την ωραία κόμη,</p> <p>και γεννηθήκανε απ' αυτήν οι Μούσες που φορούν χρυσό διάδημα</p> <p>οι εννιά, που τους αρέσουν οι ευωχίες και η τέρψη των ασμάτων.</p> <p>918 Και η Λητώ γέννησε τον Απόλλωνα και τη σαΐτοβόλα Άρτεμη,</p> <p>919 σαν με το Δία έσμιξε ερωτικά που την αιγίδα έχει.</p> <p>920 τα πιο αγαπητά παιδιά απ' όλους τ' Ουρανού τους απογόνους,</p> <p>Και τελευταία τη θαλερή την Ήρα ομόκλινή του έκανε.</p> <p>Εκείνη την Ήβη και τον Άρη και την Ειλείθια γέννησε,</p> <p>σαν έσμιξε ερωτικά με των θεών το βασιλιά και των ανθρώπων.</p> <p>Ο ίδιος γέννησε απ' το κεφάλι του την αστραπόματη Αθηνά,</p> <p>925 δεινή να ξεσηκώνει το θόρυβο της μάχης,</p>	<p>Евринома,</p> <p>Славная дочь Океана с прелестным лицом. Имена их</p> <p>Первой - Аглая, второй - Евфросина и третьей - Фалия.</p> <p>910 Взглянут - и сладко-истомая страсть из-под век их прелестных</p> <p>Льется на всех, и блестят под бровями прекрасные очи.</p> <p>После того он на ложе взошел к многокормной Деметре,</p> <p>И Персефоной его белолокотной та подарила:</p> <p>Деву похитил Аид у нее с дозволения Зевса.</p> <p>Тотчас затем с Мнемосиной сошелся он пышноволосой.</p> <p>Муз родила ему та, в золотых диадемах ходящих,</p> <p>Девять счетом. Пирьы они любят и радости песни.</p> <p>919 С Зевсом эгидодержавным в любви и Лето сочеталась.</p> <p>918 Феба (Апполона) она родила с Артемидою стрелолубивой;</p> <p>920 Всех эти двое прелестней меж славных потомков Урана.</p> <p>Самой последнею Геру он сделал своею супругой.</p> <p>Гебой, Ареем его и Илифией та подарила,</p> <p>Совокупившись в любви с владыкой бессмертных и смертных,</p> <p>Сам он родил из главы синеокою Афины,-</p> <p>Неодолимую, страшную, в битвы ведущую</p>
---	--

<p>στρατοδηγήτρια, αδάμαστη, δέσποινα, που της αρέσουν οι κραυγές, οι πόλεμοι κι οι μάχες.</p> <p>Η Ήρα τον ξακουστό τον Ήφαιστο δίχως να σμίξει ερωτικά</p> <p>τον γέννησε, γιατί οργίστηκε πολύ και μάλωσε με τον ομόκλινό της.</p> <p>που απ' όλους τους γόνους του Ουρανού ήταν υπέρτερος στις τέχνες</p> <p>930 Από την Αμφιτρίτη και τον βαρύχτυπο της γης το σείστη Ποσειδώνα</p> <p>γεννήθηκε ο μέγας Τρίτων, ο πανίσχυρος, που κατοικεί</p> <p>στου πόντου τον πυθμένα και μένει σε δώματα χρυσά</p> <p>με τη μητέρα του και τον άνακτα πατέρα του, θεός δεινός.</p> <p>Στον Άρη που τις ασπίδες διαπερνά γέννησε η Κυθήρεια το Δείμο και το Φόβο,</p> <p>φοβερούς, που των ανδρών ταραίζουν τις πυκνές τις φάλαγγες</p> <p>στον παγερό τον πόλεμο μαζί με τον πορθητή των πόλεων Άρη.</p> <p>Γέννησε και την Αρμονία που ο Κάδμος με τη γενναία καρδιά την πήρε ομόκλινή του.</p> <p>Η Μαία, η θυγατέρα του Άτλαντα, στο Δία γέννησε τον ξακουστό Ερμή,</p> <p>των αθανάτων κήρυκα, στο ιερό ανεβαίνοντας κρεβάτι.</p> <p>940 Του Κάδμου η κόρη, η Σεμέλη, στο Δία γέννησε γιο λαμπρό,</p> <p>σαν έσμιξε ερωτικά μαζί του, τον πολύτερπνο Διόνυσο,</p> <p>έναν αθάνατο η θνητή. Μα τώρα και οι δυο είναι θεοί.</p> <p>Η Αλκμήνη γέννησε το δυνατό Ηρακλή,</p>	<p>рати,</p> <p>Чести достойную,- милы ей войны и грохот сражений.</p> <p>В гневе великом на это, поссорилась Гера с супругом</p> <p>И, не познавши любовных объятий, родила Гефеста.</p> <p>Между потомков Урана в художествах всех он искусней.</p> <p>930 От Амфитриты и тяжко гремящего Энносигея</p> <p>Широкомощный, великий Тритон родился, что владеет</p> <p>Глубью морской. Близ отца он владыки и матери милой</p> <p>В доме живет золотом,- ужаснейший бог. Киферея</p> <p>Щитодробителю Аресу Страх родила и Смятение,</p> <p>Ужас вносящих в густые фаланги мужей-ратоборцев</p> <p>В битвах кровавых, совместно с Ареем, рушителем градов.</p> <p>Дочь родила она также Гармонию, Кадма супругу.</p> <p>Майя, Атлантова дочь, взошла на священное ложе</p> <p>К Зевсу и вестником вечных богов разрешилась, Гермесом.</p> <p>940 Кадмова дочь Семела, в любви сочетавшись с Кронидом,</p> <p>Сына ему родила Диониса, несущего радость,</p> <p>Смертная - бога. Теперь они оба бессмертные боги.</p> <p>Мощную силу Геракла на свет породила</p>
---	---

<p>σαν έσμιξε με το Δία ερωτικά που σύννεφα μαζεύει.</p> <p>Κι ο Ήφαιστος ο περίφημος κουτσός, την Αγλαΐα,</p> <p>την πιο μικρή από τις Χάριτες, ομόκλινή του θαλερή την έκανε.</p> <p>Και ο χρυσόμαλλος Διώνυσος την Αριάδνη την ξανθή,</p> <p>του Μίνωα την κόρη, θαλερή την πήρε ομόκλινή του.</p> <p>Κι αυτήν αθάνατη κι αγέραστη την έκανε ο γιος του Κρόνου.</p> <p>950Και της Αλκμήνης με τους ωραίους αστραγάλους ο ρωμαλέος γιος,</p> <p>ο κραταιός ο Ηρακλής, αφού εκτέλεσε άθλους πολυστέναχτους,</p> <p>σεβάσμια πήρε ομόκλινη στο χιονισμένο Όλυμπο την Ήβη,</p> <p>της χρυσοπέδιλης της Ήρας κόρη και του μεγάλου Δία.</p> <p>Ο ευτυχισμένος, που έργο μεγάλο στους αθανάτους μέσα επιτέλεσε,</p> <p>τώρα ανάμεσα στους αθανάτους κατοικεί άβλαπτος και αγέραστος για πάντα.</p> <p>Στον Ήλιο τον ακάματο του Ωκεανού η κόρη η ξακουστή,</p> <p>η Περσηίς, του γέννησε την Κίρκη και το βασιλιά Αιήτη.</p> <p>Ο Αιήτης, ο γιος του Ήλιου, του φωτοδότη των θνητών,</p> <p>την κόρη του Ωκεανού, του τέλειου ποταμού,</p> <p>960την Ιδυία με τα ωραία μάγουλα, παντρεύτηκε με των θεών τη βούληση.</p> <p>Κι αυτή τη Μήδεια τού γέννησε με τους</p>	<p>Алкмена,</p> <p>В жаркой любви сочетавшись с Кронидом, собирающим тучи.</p> <p>Сделал Аглаю Гефест, знаменитый хромец обоногий,</p> <p>Младшую между Харит, свою супругой цветущей.</p> <p>А Дионис златовласый Миносову дочь Ариадну</p> <p>939 Русоволосую сделал свою супругой цветущей.</p> <p>Зевс для него даровал ей бессмертье и вечную юность.</p> <p>950 Сын необорно-могучий Алкмены прекраснородной,</p> <p>Сила Геракла, приведши к концу многостопные битвы,</p> <p>Сделал супругой почтенной свою на снежном Олимпе</p> <p>Златообутою Герой от Зевса рожденную Гебу.</p> <p>Дело великое между богов совершил он, блаженный,</p> <p>Ныне ж, бесстаростным ставши навеки, живет без страданий.</p> <p>Кирку на свет родила Океанова дочь Персеида</p> <p>Неутомимому Гелию, также Эета-владыку.</p> <p>Царь же Эет, лучезарного Гелия сын знаменитый,</p> <p>Взял себе в жены Идию, прекраснородную деву,</p> <p>960 Дочь Океана, реки совершенной, богам повинуюсь.</p> <p>Та же его подарила Медеей</p>
--	---

<p>ωραίους αστραγάλους, αφού νικήθηκε απ' τον έρωτα χάρη στην Αφροδίτη τη χρυσή. Χαίρετε τώρα εσείς που τα Ολύμπια δώματα κατέχετε, * * * * * οι νήσοι, οι στεριές κι ο αλμυρός ανάμεσά σας πόντος. Τώρα, γλυκόλαλες Ολυμπιάδες Μούσες, του Δία κόρες που την αιγίδα του βαστά, των θεαινών το γένος τραγουδήσετε, αυτών που πλάι σε άντρες πλαγιάσανε θνητούς αθάνατες και γέννησαν παιδιά που 'μοιαζαν στους θεούς. Η Δήμητρα τον Πλούτο γέννησε, η πιο ευγενής απ' τις θεές, 970σ' αγάπη εράσμια σμίγοντας με τον ήρωα Ιασίωνα, μέσα σε νιάμα τρίσκαφτο, στην πλούσια της Κρήτης χώρα. Τον γέννησε αγαθό, αυτόν που σ' όλη τη γη γυρνά και στην πλατιά της θάλασσας τη ράχη. Όποιον πετύχει, σ' όποιο τα χέρια πέσει, αυτόν τον κάνει πλούσιο και πλούτο πολύ τού δίνει. Στον Κάδμο η Αρμονία, η θυγατέρα της χρυσής της Αφροδίτης, γέννησε την Ινώ, τη Σεμέλη, την Αγαύη με τα ωραία μάγουλα, την Αυτονόη, που ο βαθυχαίτης ο Αρισταίος την παντρεύτηκε, γέννησε και τον Πολύδωρο στη Θήβα που</p>	<p>прекраснолодыжной, Силою чар Афродиты любви его страстной отдавшись. Всем вам великая слава, живущие в домах Олимпа... * * * * * Материки, острова и соленое море меж ними. Ныне ж воспойте мне племя богинь, олимпийские Музы, Сладкоречивые дочери эгидодержавного Зевса,- Тех, что, с мужчинами смертными ложе свое разделивши,- Сами бессмертные,- на свет родили детей богоравных. Плутос-богатство рожден был Деметрой, великой богиней. 970 С Иасионом-героем в любви сопряглась она страстной В критской богатой округе на три раза вспаханной нови. Бродит он, благостный бог, по земле и широкому морю Всюду. И кто его встретит, кому попадет он в руки, Тот богатеет и много добра наживать начинает. Кадму Гармония, дочь золотой Афродиты, родила В Фивах, стеною прекрасно венчанных, Ино и Семелу, Также Агаву с прелестным и милым лицом, Полидора И Автоною (супругом ей был Аристей</p>
--	---

<p>ωραία τη στεφανώνουν κάστρα.</p> <p>Η Καλλιρόη, του Ωκεανού η κόρη, με το Χρυσάορα το γενναιόψυχο</p> <p>980σαν έσμιξε, με της πολύχρυσης της Αφροδίτης την αγάπη,</p> <p>γέννησε γιο που ήτανε απ' όλους τους θνητούς ο κραταιότερος,</p> <p>το Γηρυόνη, που ο δυνατός ο Ηρακλής τον σκότωσε,</p> <p>για τα στριφτόποδα τα βόδια στην Ερύθεια που τα νερά τη ζώνουν.</p> <p>Στον Τιθωνό η Ηώ τού γέννησε τον χαλκοντυμένο Μέμνονα,</p> <p>των Αιθιόπων βασιλιά, μα και τον άνακτα Ημαθίωνα.</p> <p>Στον Κέφαλο γέννησε γιο λαμπρό,</p> <p>το δυνατό Φαέθοντα, άντρα που έμοιαζε με τους θεούς.</p> <p>Αυτόν, σαν είχε ακόμα φρέσκο το απαλό λουλούδι της ξακουστής της νιότης,</p> <p>ένα παιδί με σκέψεις τρυφερές, η Αφροδίτη που αγαπάει τα χαμόγελα</p> <p>990τον σήκωσε αναρπάζοντάς τον και στα βάθη των πανιέρων των ναών της φύλακα τον έκανε, δαίμονα θείο.</p> <p>Την κόρη του Αιήτη, του θεόθρεφτου του βασιλιά,</p> <p>ο γιος του Αίсона με των αιώνιων θεών τη βούληση</p> <p>την πήρε απ' τον Αιήτη, αφού επιτέλεσε άθλους πολυστέναχτους,</p> <p>που άφθονους τους διέταξε ο υπερόπτης μέγας βασιλιάς,</p> <p>ο υβριστής Πελίας, ο ανόσιος κακούργος.</p>	<p>длинновласый).</p> <p>Силой Кипридных чар Океанова дочь Каллироя</p> <p>980 Соединилась в любви с крепкодушным Хрисаором мощным</p> <p>И родила Гериона ему,- между смертными всеми</p> <p>Самого мощного. Сила Геракла его умирвила</p> <p>Из-за коров тяжконогих в омытой водой Эрифее.</p> <p>Эос-Заря от Тифона родила царя эфиопов</p> <p>Мемнона меднооружного с Эмафионом-владыкой.</p> <p>После того от Кефала она родила Фаетона,</p> <p>Светлого, мощного сына, бессмертным подобного мужа.</p> <p>Был он с земли унесен Афродитой улыбколюбивой</p> <p>В то еще время, как был беззаботно-веселым ребенком,</p> <p>990 В нежном цветении детства прекрасного. Храмы святые</p> <p>Он по ночам охраняет, божественным демоном ставши.</p> <p>Деву, дочь Эета-владыки, вскормленного Зевсом,</p> <p>Внявши совету бессмертных богов, у Эета похитил</p> <p>Сын благородный Эсона, труды многостопные кончив;</p> <p>Много ему поручил совершить их владыка сверхмощный,</p> <p>Мыслей и дел нечестивых исполненный,</p>
--	---

<p>Αυτούς αφού ολοκλήρωσε στην Ιωλκό κατέφτασε, αφού πολλά υπέφερε,</p> <p>πάνω σε πλοίο φέρνοντας την κόρη που ἔχε ζωηρά τα μάτια,</p> <p>ο γιος του Αίсона, και θαλερή την έκανε ομόκλινή του.</p> <p>1000Κι εκείνη, δαμασμένη απ' τον Ιάσονα, τον ηγεμόνα του λαού,</p> <p>γέννησε γιο το Μήδειο που πάνω στα βουνά ο Χίρων τον ανέθρεψε,</p> <p>ο γιος της Φιλύρας. Και του μεγάλου Δία το σχέδιο εκπληρωνόταν.</p> <p>Κι από τις κόρες του Νηρέα, του θαλάσσιου γέροντα,</p> <p>η Ψαμάθη το Φώκο γέννησε, η ευγενέστερη απ' τις θεές,</p> <p>από τον έρωτα του Αιακού, με τη βοήθεια της χρυσής της Αφροδίτης.</p> <p>Κι η θεά η Θέτιδα με τ' ασημένια πόδια, απ' τον Πηλέα νικημένη</p> <p>τον Αχιλλέα τού γέννησε το λεοντόκαρδο που των ανδρών τις φάλαγγες τις σπάει.</p> <p>Και η Κυθέρεια Αφροδίτη με τα ωραία στεφάνια γέννησε τον Αινεία,</p> <p>σαν έσμιξε με τον ήρωα Αγχίση σ' αγάπη εράσμια</p> <p>1010πάνω στις κορυφές της Ίδης της πολύπτυχης, της ανεμοδαρμένης.</p> <p>Και η Κίρκη, η κόρη του Ήλιου, του γιου του Υπερίονα,</p> <p>από τον έρωτα του καρτερόψυχου Οδυσσέα</p> <p>τον Άγριο και τον Λατίνο γέννησε, τον άσογο και δυνατό.</p> <p>[Γέννησε και τον Τηλέγονο με τη βοήθεια της</p>	<p>Пелий надменный.</p> <p>Их совершивши и бед претерпевши немало, к Иолку</p> <p>Прибыл на резвом своем корабле Эсонид с быстроглазой</p> <p>Девой и сделал цветущей своею супругой ту деву.</p> <p>1000 И сочетался с ней пастырь народов Ясон. И родила</p> <p>Сына Медея она. В горах Филиридом Хароном</p> <p>Был он вскормлен. И свершилось решенье великого Зевса.</p> <p>Из дочерей же Нерее, великого старца морского,</p> <p>Сына Фока на свет породила богиня Псамата,</p> <p>Чрез золотую Киприду в любви сочетавшись с Эаком.</p> <p>Со среброногой богиней Фетидой Полей сочетался,</p> <p>И родился Ахиллес, львинодушный рядов прерыватель.</p> <p>Славный Эней был рожден Кифереей прекрасновенчанной.</p> <p>В страстной любви сопряглася богиня с Анхизом-героем</p> <p>1010 На многолесных вершинах богатой оврагами Иды.</p> <p>Кирка же, Гелия дочь, рожденного Гиперионом,</p> <p>Соединилась в любви с Одиссеем, и был ею на свет</p> <p>Агрый рожден от него и могучий Латин безупречный.</p> <p>[И Телегона она родила чрез Киприду</p>
--	---

<p>χρυσής της Αφροδίτης.]</p> <p>Κι εκείνοι πολύ μακριά, στο μυχό των ιερών νησιών,</p> <p>σ' όλους τους ξακουστούς τους Τυρρηγούς βασίλευαν.</p> <p>Και η Καλυψώ, η ευγενέστερη απ' τις θεές, στον Οδυσσέα το Ναυσίθοο</p> <p>του γέννησε και το Ναυσίνοο, σαν έσμιξε μαζί του σ' εράσμιο έρωτα.</p> <p>Αυτές είναι οι αθάνατες που με θνητούς ανθρώπους πλάγιασαν</p> <p>1020και γέννησαν παιδιά όμοια με τους θεούς.</p> <p>[Μα τώρα των γυναικών το γένος τραγουδήστε, γλυκόλαλες</p> <p>Ολυμπιάδες Μούσες, κόρες του Δία που την αιγίδα του βαστά.]</p>	<p>златую.</p> <p>Оба они на далеких святых островах обитают</p> <p>И над тирренцами, славой венчанными, властвуют всеми.</p> <p>В жаркой любви с Одиссеем еще Калипсо сочеталась</p> <p>И Навсифоя - богиня богинь - родила с Навсиноем.</p> <p>Эти, с мужчинами смертными ложе свое разделивши,-</p> <p>1020 Сами бессмертные, на свет родили детей богоравных.</p> <p>Ныне же племя воспойте мне жен, олимпийские Музы,</p> <p>Сладкоречивые дщери эгидодержавного Зевса...</p> <p>© Перевод В.В. Вересаева, 1963</p>
--	--